

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24.децембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Да констатујемо да су присутни:

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

Пуномоћници Радоњићи и Кандић,

Затим браниоци сви осим адвоката Крсте Бобота кога мења
адв.Горан Петронијевић.

Онако како је то јуче обавестио.

Сви оптужени који су доведени из Окружног затвора, оптужени
Брновић који долази са слободе, и Абдулах Сокић није ни уведен
обзиром да ћемо одмах кренути са саслушањем Корићанин Вељка.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави

Наставак саслушања оптужених

Оптужени ВЕЉКО КОРИЋАНИН

Хоћете молим вас да изађете. Добар дан, јуче сте излазили али смо вас
вратили на место, да наставимо данас. Па ми реците претходно како се
изјашњавате у погледу оптужнице која је прочитана овде у понедељак,
да ли сте извршили кривично дело, да ли се осећате кривим.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Оптужницу сам схватио у потпуности,
међутим ја. Оптужницу сам схватио у потпуности а поводом оптужнице
апсолутно нисам крив, и сви докази што су у оптужници против мене
нису тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли остајете при одбрани коју сте
износили током поступка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбрани коју сте износили
током поступка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо сада да унесемо.

Позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП изјављује да не признаје да је извршио дело онако како му се ставља оптужницом на терет, и остаје у свему при одбрани коју је до сада износио у току поступка и додаје:

Е сада нам изнесите своју одбрану и затим идемо на питања.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Госпођо судија, остајем при исказу и у полицији и овде што сам дао истражном. Реко сам. Као прво, у оптужници коју сам добио, моју мајку су назвали Пујица, то ме заиста увредило и заиста ме револитарало јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само мало да престане бука, да бих могла да вас чујем и да разумем и да видим где то кажете. То је претпостављам словна грешка и није ништа намерно.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па и ја мислим да је грешка, то ме увредило, релативно сам остао млад без оца а и релативно без мајке, па ми неки бол причињело код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Као друго, помињано је у оптужници да сам учествовао у територијалној одбрани, није тачно, никад ни за време рата ни пре рата нисам учествовао, нити у територијалној одбрани нити у полицији, никад нисам био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и. Кажите нам шта сте радили током бомбардовања и то?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Само сам током бомбардовања био радно ангажован на послу и то у пивари. И радио сам скоро, сваког дана сам радио, понекад сам радио и суботом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да констатујем да сада опет чујем неки жамор и да на тај начин ја вас прекидам а претпостављам да и вас ометају. Дакле, можемо ли сада да буде тишина, браниоци, тужиоче. Изволите, извините.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Госпођо судија, што се тиче територијалне одбране никад нисам био ангажован, нити за време бомбардовања нити пре, нити у резервну полицију нити у војску. Само сам ангажован радно, ратно-радно у пивари, значи до краја јуна кад сам избегао радио сам у пивари. То ови моји сведоци који су били то може да потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Живео сам у Наклу и радили смо значи што се тиче посла, одлазио сам ујутру у шест сати је радно било време, радили смо, до два сата је радно време. Међутим што је био смањен број радника, неки су били ангажовани, у ствари доста је било ангажована,

ратне, шта ти знам, на оне распореде резерве, полиције, војске, откуд ја знам и било је много смањено радника и максимално су нас ангажовали и морали смо да радимо и прековремено. А ујутру кад смо одлазили на посао на пријавницу обавезно смо морали да се уписујемо за долазак. Што се тиче у току радног времена није имало шансе да изађемо ван, ту је била жица, било обезбеђење, било и чувара, ако би се десило да не долазим на посао, онда сносио би санкције, можда и кривичне, тако су нас обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: И као, овај што ме спомиње у оптужници, он лаже, прво је изјавио да су, накнадно сетио се да су синови, Благоја Корићанина били у Ћушку, па онда помиње поново да су синови Даринкини били у Ћушку. Међутим ја морам да исправим, ја нисам син Даринкин, ја сам син Ружице Манојловић, моја мајка се зове Ружица Манојловић и ту је погрешио. Што се тиче даље, ја заиста и кад било на препознавању, то ме највише чуди, да ме нико није препознао а видите и сами како изгледам, свако би могао да ме зна. И чудим се госпођо судија због чега мене држе још у притвору, то ми је јако жао. Овде испред вас стоји невин човек, и за време бомбардовања и пре бомбардовања, а и после. Путовао сам аутом из села стално, свако јутро, да Слађаном Поповић, Вукојем Марковићем, Петром Марковићем и Жиком Корићанином. То могу да потврде и они су потврдили, може да потврде...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли знате шта је било 14.маја, то је тај датум?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: 14.маја, ја сам тек после накнадно то чуо, после неколико дана, и то од Зорана Јашовића, он је долазио једном код нас у село, међутим могу да ви кажем, то сам реко и у истрази, да тај човек је тотално неурачунљив, ја му ништа нисам веровао, е то сам само од њега чуо. Да је нека војска прошла туда, убила неке, и то ми је све што знам, што ми је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још нешто да кажете?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Могу да кажем да заиста морао сам да мењам често место боравишта због посла да би радио, да би издржавао фамилију и да би се мучио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли овде у Србију, на то мислите?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па и у Србију и пре тога сам, био сам у Београд радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре тога.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: И заиста борио сам се, а и ових десет година у избеглиштво, с муком од куће до куће сам се потуцао с мојом женом, ожењен сам, жена ми је инвалид, деце немамо, то је виша сила,

није могло да се деси, а млад сам остао без оца и релативно без мајке, заиста сам невин, молио бих вас госпођо судија помозите ми. Нисам ни крив ни дужан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче изволите. Сада значи тужилац, па ваш бранилац, ми, остали браниоци, пуномоћници, тако је редослед.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте то лице које каже да су Даринкини синови били тамо. Јел ви познајете то лице?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте у завади с њим?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко Накло од Пећи?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Накло од Пећи око 6 ипо, седам километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вам треба да стигнете до пиваре?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па зависи, аутом више од 5, 6 минута 7, 10.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је Накло-Захач?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Накло-Захаћ два, три километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ви живите у центру Накла или је то неки засеок?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Засеок, то се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то зове?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Велика башта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Велика башта?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Велика башта од Захача?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па има једно километар ипо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је оптужени Корићанин након окончања бомбардовања одлазио за Пећ?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, био сам.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико пута?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Једном, био сам 2007, а пријавио сам се за повратак 2000.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте ишли и у ваше село?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је оптужени Корићанин узимао боловање, да ли се сећа да је узимао боловање или одмор током трајања бомбардовања 1999.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, нисам ни узимао ни боловање ни одмор.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да вас питам. Како је дошло до тога да не будете мобилисани обзиром на године које сте тада имали?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па мој ратни распоред је био у Београд, ја сам радио у Београду од '91., и ту ми остао картон, ја нисам га ни подизао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мислите да сте због тога избегли мобилизацију?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па ја претпостављам због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете, имате неко решење о том распореду, о тој радној обавези или не?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па било је решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је решење. А по вашем ратном распореду која сте војска, полиција, шта сте?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не, ратно-радна обавеза, то је ратно-радна обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, по оном где вам је остао картон?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По оном где вам је остао картон?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: То је у фирму све, у пивари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на овај картон у Београду.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: А картон и даље стоји у Београду, картон у војној евиденцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да вас питам.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: На Палилули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пролазили кроз Ћушку када сте ишли на посао?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па нормално, то је главни, магистрала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се с пута виде куће?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па виде се, неке се виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да су можда после 14.маја упаљене куће?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па госпођо судија, да вам кажем, од 2007. за време бомбардовања то је горело на све стране, и заиста две недеље смо се чудили после тога, све је то било, нисам ни обраћао пажњу, горело је, димило се на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакога дана се димило на све стране тим путем?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, не баш тим путем сваког дана, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам за тај пут и за село Ћушка, за то питам.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Али димило се, више села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се били у прилици да видите људе који напуштају то село или околна села?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, нисам ја видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили неки пункт на улазу у град?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пункт неки пролазили војни или полицијски на улазу у град?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нисам, нисам, ја кад сам ишо на посао и кад сам се враћао нисам срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то постојало?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја нисам видео тај пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су се ту у вашем засеоку или селу одвијале некада неке војне операције или полицијске, током бомбардовања?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Војска је туда пролазила, не знам која војска и кроз наше село и свуда је пролазила, шта су радили ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па и пре бомбардовања било војске и туда пролазила и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада било потребе да било ко од мештана показује војним неким тим јединицама које пролазе неке локације у селу или у околини?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: То мени није познато, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вас звали?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Мене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још да ми кажете да ли је ваш брат, овде оптужени Видоје долазио некада током бомбардовања код вас и мајке?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па колико се ја сећам био два, три пута и то на кратко. Иначе он је живео у Клини, и тамо је становао код сестре од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је он испричао, него да ли знате кад је долазио и на колико?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго је остајао?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја мислим у почетку маја, био имао неки удес, тада је био мало и онда не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био повређен у том удесу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Био мало повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се опорављао од тога?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па брзо се опоравио, није била нека повреда, мало угруван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био гипс и то?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се опорављао ту код вас?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па није, само дошао кад се опоравио после пар дана, само да се јави, да види како, да видимо ми како је, пошто нисмо могли да одемо тамо да га обиђемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су вам јавили да је повређен?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па не знам тачно, то не могу да се сетим заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим како сте знали да је повређен па сте се бринули па је он дошао да вас обавести, то питам.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па не знам ко нас је обавестио, неко нас је обавестио али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било телефона?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Телефона ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: У селу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мобилни?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Мобилни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали мобилни?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у селу јел било мобилних?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Неко је имао, не знам сад, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим јесте ли могли да се послужите за неку комуникацију, за случај потребе, разумете, да вам неко јави, зато вас питам.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па да, могли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да вас питам, да ли знате где је село Гораждевац?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то близу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па не знам колико је ваздушно овако преко, можда једно три километра, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате кад је слава у том селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате кад је слава у том селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Слава? Јеремијин дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била нека велика слава?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па то је сеоска слава, то се носе крста, велика, окупио се народ са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли можда некад тамо?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па ишо сам, тамо ми ујаци, ујчевина ми је из Гораждевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми Срећко Поповић је радио са вама?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па ја сам реко то и у истрази да нисам био сигуран, јел доста Поповића и Срећка било. А сад кад сам га видео знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било доста Поповић Срећка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Поповића, презиме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Поповића?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да. И зато нисам био сигуран, реко кад би га видео можда би га знао, сад знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале да ли познајете од оптужених?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Само мојег буразера и Срећка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кастратовића?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли тамо на славу, ујаци и то?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је функционисао живот у Пећи, да ли знате да ли је било војске, да ли је било војске са стране, јел било резервиста?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па било више, то мене није интересовало заиста, имало војске доста, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не знам дал су са стране, дал су ту активни, редовни, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку војну организацију не знате?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку војну организацију каква је била?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било полиције?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Било и полиције, али не знам организације, ни називе, ни, и оно што се тиче «Шакал» први пут сам чуо кад су ме доводили, то први пут за ову организацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да је пролазила војска ту кроз ваше село или по околним селима, да ли сте некада били у прилици да видите неке војнике са маскама или нагављене?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нисам ја то видео, нисам, ја сам радио и слабо, понекад само случајно, нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам само упамтила до колико сати сте радили?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па радно време је од шест до два, а радили смо и више, смањен је био обим, рекао сам, да се не понављам, доста људи је било ангажовано што се тиче резерве и заиста морали смо максимално да се ангажујемо да радимо. Радили смо и више и три, четири, зависи према потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали, ако нисте били мобилисани, било какво наоружање за личну безбедност или за заштиту вас и ваше породице?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не, никакво наоружање нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања још, остали браниоци? Изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Када је оптужени последњи пут у односу на 24., у односу на 12.јуни 1999.године па уназад период, када је последњи пут био у селу Ћушка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја колико се сећам у то село сам био као основац, сад пети или шести разред, не знам који сам био, не могу да се сетим, и то поводом, јер браће, овај ујак овај настарији је био умро, а његова ћерка је била моја школска другарица, па смо ишли комплет одељење да носимо венчеве и цвеће на сахрану.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А јел познајете ви распоред тих сеоских улица, кућа и тако даље у селу Ћушка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Апсолутно немам појма, немам појма, од тада ја више никад у унутрашњост села нисам био, нити знам, нити имао сам потребу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А јесте ли били ви у сукобу са неким од житеља села Ћушка, нарочито припадника албанске народности?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, никад.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Од раније из '90., јесте ли имали неки сукоб?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Никад, никад, ни пре ни сад ни никад.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте ли ви доживели неку штету од стране припадника албанске народности из села Ћушка?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци, изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само једно питање председнице. Када је Јеремијин дан, и колико траје сеоска слава?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Јеремијин дан је неђе маја месеца, сад тачно датум не могу да се сетим.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико траје?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Траје један дан ја мислим, неко га слави код куће и више, али један дан је званично да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, остали браниоци? Не. Оптужени? Нико. Пуномоћници изволите.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли сте ви чули уопште да се нешто десило у Ћушку тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја сам то реко у истрази да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, немојте одговарати, рекао је да није тада чуо него касније, од Јашовића.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Па нешто је он у претходном поступку реко, говорио, да је чуо неке ствари од Зорана Јашовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је рекао и данас.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па то сам и реко сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и сад реко.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Па добро, у реду онда немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам у каквим сте односима са Видојем, Милићем, јесте ли живели заједно?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, ја сам био посебно, у добрим односима, као браћа нормално, најбољи односи.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је од њих био у полицији?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: У полицији је био Видоје и Милић.

НАТАША КАНДИЋ: И Милић. А јел Милић живео у селу или у граду?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Он је живео у селу, долазио је, он је радио у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да се окренете, не тамо, него на микрофон, значи морате све што причате у микрофон да кажете, јер се неће снимити.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Извињавам се. Он је радио у Пећи Милић, а буразер овај Видоје он је у Клину радио.

НАТАША КАНДИЋ: А четврти брат?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Овај четврти радио у комбинат коже и обуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морате опет у микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: Јел неко од ових који су били полицајци, јел био мобилисан?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Од полицајаца?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не од полицајаца, од ових који су били цивили?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нико није. А кажите ми јесте ли становали удаљено или близу једни од других?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Мислиш куће, близо.

НАТАША КАНДИЋ: Близо?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Близу.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јел Накло махала у Захаћу или друго село?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не, то је један део засеока, реко сам пре, то се зове засеок, Велика башта, припада Наклу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а то је које село?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Накло.

НАТАША КАНДИЋ: Питам махала или заселак?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Засеок, засеок.

НАТАША КАНДИЋ: Засеок Захаћа?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не, Накло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је посебно село, Накло које има Велику башту.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Велика башта то је где смо живели.

НАТАША КАНДИЋ: А колико је Захаћ далеко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати поново. Само се окрените овде.

НАТАША КАНДИЋ: А јел може да се деси нешто у Наклу а да се, на пример кад је пуцњава у Наклу да се не чује у Захаћу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја претпостављам да може, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да може. А јесте ли ви чули неку пуцњаву у селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате нешто јел се догодило у Захаћу?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим вас приговарам зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте скакати.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Оптужени већ се, и 03.децембра је био саслушан од стране истражног судије везано за.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Заиста то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да завршимо. Седите, немојте да скачете. Немојте господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја исто приговор ко колега Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви наставите с питањима. Господине Радивојевићу, господине Радивојевићу. Господине Радивојевићу јуче

смо били забринути, неких два ипо сата. Хоћете да пустите оптужени да заврши.

НАТАША КАНДИЋ: Ево пошто није се чуо одговор, јесте ли у време то док сте били на Косову, јесте ли чули да се нешто догодило у Захаћу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ни касније нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Ни данас не знате?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ни данас не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли познавали, рекли сте нешто за Јашовић Зорана да је, ја сам тако разумела, да му нисте веровали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га нисте схватили озбиљано.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Знаш како ја њега знам, његов најстарији буразер.

НАТАША КАНДИЋ: Који?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Голуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се у микрофон.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја и он смо били школски другари у основној школи, и тако смо се дружили и преко њега сам упознао његове буразере.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, јел то трећи брат Јашовића?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не, он је први најстарији је Голуб.

НАТАША КАНДИЋ: Колико их је било, једно је Зоран, Видоје?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Четворо браће.

НАТАША КАНДИЋ: Четворо браће?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И у односу на Видоја и ове друге, рекли сте да се Зоран разликовао?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Зоран је неурачунљив тотално, мислим сељачки да кажем луд човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше мишљење.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Моје мишљење, можда није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваше мишљење.

НАТАША КАНДИЋ: А јел био мобилисан?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: То не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли другу браћу Јашовића виђали у то време?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Ни после?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ни после.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, само да вам покажем неке фотографије су одузете од вас, јел се сећате тога?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их гледали код истражног судије?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нисам код истражног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате сада?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићемо овде на документ камеру па ћемо онда тако да покажемо свима у судници.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи неке фотографије, рећи ћете које су ваше из неког каснијег. Слушајте ме оптужени, господине Вељко. Значи неке фотографије где су можда неке ваше друге особе и то.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ова је фотографија број 1, испред Пећке патријаршије кад сам био у обилазак 2007. у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2007?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо касније да констатујемо. И овај фотоалбум вам је одузет један.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, да. То сам сликао доле, ће нам је била кућа, онда гробље ће ми је покојни отац и стриц, и баба. Ово је црква и звонара, наша црква у Накло Свете Тројице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у селу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Е овај део сад први пут што приказујете, ту је постојала моја кућа, али више не познаје се ни трага ни гласа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на овом делу где је овај троугао?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, баш овде ће је смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бетонски.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Сад је ту једна велика депонија смећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте ту фотографију сликали?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: 2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ово не видим јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће, само мало.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Исто испред цркве наше у селу у Накло ова је слика, 2007. Исто и ова је испред цркве. Ово није ми баш јасна, ја мислим да ово сам сликао мало из даље, буразер Видоје ће је имао кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Она је постојала, само је била срушена, минирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто црква Свете Тројице?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ово исто испред наше цркве Свете Тројице у Наклу. Овде на слици је Миодраг Марковић, Ненад Армуш, Гара Армуш и ова Армуш, не могу сад да се сетим, исто Армуш се презива, ова девојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све 2007?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто кућа, јел тако?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ово је исто кућа, ђе је била наша кућа. Ово је Пећка патријаршија, конаци, исто Пећка патријаршија, овај део сам сликао, то је од кума Марковића кућа ђе је постојала, па сам сликао да му покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ово исто наша црква звонара, само звонар нема. Ова је исто код наше куће, код моје куће. Ово је иза гробља, у ствари гробља ту овај дом ђе нам је био, црквени дом. На слици мој рођак. Да срушен кров и спаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад и тужилац и бранилац.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ми смо га звали Цале, сад не могу знаш, не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тужилац и бранилац су питали без микрофона. Како вам не ради микрофон, како је то могуће.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ово је Миливоја Јанковића син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте следећу слику молим вас.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Е ово је исто наш гледајући од моје куће према буразерима тамо Видоје ђе је имао кућу, то су њихове куће, ове ми браће. А прво је овде ова моја ђе је ово као горање и неки шут, па онда њихова тамо, ова што је срушена. Испред Пећке патријаршије. Е ово је једино остало, ту ми је баба покојна живела у ту кућу, то је остало тако, нема крова, запаљено, остале су само зидине. То ми је брата Видоја кућа, то је његова кућа. Ово је пре кад је била маћеха, то ја нисам сликао, снимила је нашу кућу док је била, то је била моја кућа. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати, немојте устајати, немојте сада на тај начин реаговати браниоче.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: А ово је од брата ми од тетке, нашу кућу што сам сликао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само моменат. Овде су неке фотографије у фотоалбуму, ја их сада обележавам бројевима 1, 2, 3, 4, 5, 6 на којима, које су очигледно по оцени председника већа сачињене касније на којима се налази и неко дете, ја вам сада те фотографије овде враћам.

Изволите. Нећемо их приказивати посебно јер је ту дете, то су ваше фотографије. А ове остале тужиоче да ли ћемо у даљем току поступка користити као доказ? Мислим на ове Пећку патријаршију и његове срушене куће, ово што је одузето. Нема потребе, могу се вратити оптуженом? Добро.

За овим се преко документ камере приказују фотографије из фотоалбума који је одузет од окривљеног Вељка Корићанина у коме се налази 20 фотографија, па након што су исте прегледане преко документ камере и оптужени објаснио шта је на којој од тих фотографија, председник већа 6 фотографија по сопственој оцени враћа оптуженом и након што се тужилац изјаснио да ове фотографије неће у даљем току поступка бити предлагане да се изведу као доказа, исте се предају од стране председника већа оптуженом.

Изволите, ви ћете у сарадњи, уколико ваш бранилац то буде предлагао као доказ да донесете, ми ћемо их онда овде изводити као доказ. Што се тиче ове фотографије која се налази овде у списима предмета, у овом као фотоалбуму то ћемо за сада да оставимо ту. Изволите господине, прво Перовићу. Пошто је то ваш брањеник.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих се на овај предлог, односно на изјашњење тужиоца да се то не користи даље као доказ у поступку, у ствари предложио би супротно да се ово користи даље као доказ у поступку, јер ове фотографије недвосмислено доказују да се овде оптужени Корићанин вратио у своје село и обилазио своје село.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нормално.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је одбрана и стога проистиче закључак одбране да је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо их погледали, ми смо их погледали и на тај начин се оне налазе овде, ми можемо да их фотокопирамо. Враћам их оптуженом зато што тужилац неће предлагати да се то показује никоме другом, а фотокопираћемо их у паузи, иначе фотографије враћамо оптуженом. Ви можете да их обележите и предложете коју од тих фотографија поново да гледамо овде, уколико буде потребно кад неко од сведока дође, иначе нема потребе да оне стоје овде, оне су човеку његове, тако да можемо да их фотокопирамо сада у паузи и да оставимо фотокопије у списима. Нека буду код њега. Изволите даље.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја предлагам да ево то што ви кажете да то остане као доказ у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваш предлог.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да остане као доказ у предмету, ове фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И хтео сам, добацивао преко микрофона. Хтео сам само да поставим питање везано за ове доказе које смо сада изводили, да ли је и једна од кућа у којој сте живели ви и чланови ваше породице да кажем, или тог заједничког имања, да ли је и једна кућа остала читава где сте живели у Наклу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када 2007. када сте отишли?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да. Не.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Након '99.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не ни једна.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: А да ли имате сазнања ко је срушио вашу кућу?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Немам појма.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: А ко је остао да живи у селу након 12.јуна 1999.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нико није остао.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Буквално нико, није било становника више у селу, јел?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А током бомбардовања колико је било становника?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па било је негде око 40 кућа, сад тачно становника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40 кућа?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Наставио бих овде где је уважени колега Перовић стао. Када сте се ви пријавили за повратак, поменули сте мало час да сте се пријавили за повратак?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: 2000.године.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: 2000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо то, рекао је то и у истрази и овде данас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, питам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не понављамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам само. На који начин сте се и коме пријавили?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па то је била ова организација, сад не могу тачно да се сетим назив како се звала.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је та организација, доле у Пећи или овде?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: У Краљеву је било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У Краљеву организација?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И пријавили сте се за повратак 2000.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли вас ико позвао, тражио, да ли вам је рекао да можете да се вратите, да ли икада одлучивано по вашем захтеву, могли да се вратите на имање?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па 2007. су ми тада рекли, било је оно дођи, види, обиђи, па онда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте се вратили, погледали 2007.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте први пут сазнали да се против вас води неки поступак, да се покреће поступак против вас?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Први пут кад су ме ухапсили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад је то било?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: 12.марта.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 12.марта које године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ове 2010.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 2010.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли ви одустали од повратка доле?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се још неко пријавио од ваших, породичног домаћинства, браће, стричевића, стричева?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Пријавило се доста.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да се врате у Накло?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми каква је структура становништва била у Наклу пре '99.године?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па у централни део рецимо села претежно су били Срби, а окол су били Албанци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи мешовито село?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, мешовито.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете имало је 40 кућа, не можете да определите колико становника?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па не могу тачно да набројим, али 40 кућа, 40 можда и 5 не знам тачно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте ви имали имања доле?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па ми укупно са стрицом 4 хектара и 20 ари.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел то имање било у парчету или је?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: На два дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је сада то важно?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је неко од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, зашто је то важно?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јако је важно судија сад ћу вам рећи због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У парчету и то колико хектара, само ми то објасните.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То ћете чути на крају, па вас молим да ме саслушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу на крају да чујем, како ћу онда да знам да ли је то важно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па нећете ни чути ако ми не дозволите да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не могу да вам дозволим док не чујем зашто је то важно за овај кривични поступак.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим вас, имам један закључак који хоћу да докажем постављањем ових питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, али то, ви не постављате питања да би дошли до неког закључка, него постављате питање везано за оптужницу у којој се води поступак.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако онемогућавате мене да поставим питање која су везана непосредно за место становања овог човека, а дозволили сте пуномоћницима оштећених и тужиоцу да испитају сваку тачку где се тачно налази, колика је удаљеност онда ви то мени забраните, ви то мени забраните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја не разумем зашто питате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ја покушавам да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само вас питам, значи ви онда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ако сада вама кажем судија због чега то ће бити сугестивно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи свако даље питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, мислим прво уопште тај начин ја не знам да ли је вама можда познат од раније, иначе ја га раније никада нисам видела него сада када се ви мени тако обраћате, то

је прво, друго значи питам, објасните нам зашто је имање било у комаду или не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јако је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је културе било, које класе и тако даље. Значи објасните зашто је важно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То нисам питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда би то била даља питања знате, и онда кад ми кажете то је важно за одбрану овога човека, за одбрану мог клијента и остало, ја ћу онда свакако да вам дозволим а можда и нећу. Можда ћете морати одлуку већа, знате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хоћете да дозволите да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде објасните.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нећете ме прекидати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам господине Петронијевићу, како то питате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сте питали дозволите ми да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде објасните.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е овако судија, 2001.године у селу Грлица је ухапшен извесни Милош Јокић због кривичног дела ратног злочина осуђен на 20 година, укинута пресуда и на крају је после 3 године тамновања ослобођен. Ухапшен је у тренутку када је покушао да се врати на своје имање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се врати. Добро, ми наслућујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле то је модел који је познат са спречавање повратка људи који хоће да се врате на своје имање. Да ли сада могу да наставим да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала вам судија. Да ли се још неко пријавио за повратак на имање господине Корићанин?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: У Накло?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У Накло?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Има доста.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико се од ових 40 кућа пријавило за повратак?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па сад тачан број не знам, али доста, мислим преко 15-20 кућа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Преко 15-20 кућа. Да ли се неко вратио?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због чега?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па нема услова, они су нам обећавали преко општине, шта ти ја знам, и ту је сад стало све.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли покушали преко неких организација које се доле налазе?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Па овај што је задужен је покушавао, али нисам у току у задње време са њим и не знам докле је стигао?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте могли да дознате ко је урадио девластирање ових кућа, имања?

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговарао на питање свог браниоца.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, немојте понављати, већ вас је питао ваш бранилац па сте рекли не знам ко је уништио, па сад ја забрањујем да вас поново то питају.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Добро, извињавам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Дајте нам слике да копирамо сада, док ви седите тамо и да вам одмах вратимо. Сад ће стручна служба да оде, док дође и док доведу последњег оптуженог, ми ћемо то да ископирамо. Немојте те што сам вам одвојила где је то дете, него само ове из фотоалбума, ето тако. Да ли имате још нешто да кажете, да ли има неко нешто да пита овог оптуженог? Не. Вратите се онда.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Ја бих вас судија замолио, заиста исред вас стоји невин човек, ако можете помозите ми заиста, ни крив ни дужан сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се тамо међу остале оптужене, а ви доведите молим вас Сокић Абдулаха.

ОКР.ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Хвала.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја се извињавам судија ако ми дозволите само једну реченицу са мојим брањеником пре него што крене са давањем одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте ишли у посету?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ишао сам јуче али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заборавили сте.

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

САСЛУШАЊЕ ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХА

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Ако може ја би почео по моме како сам дошао на Косово, пошто у оптужници пола тога нема. По моме како сам дошао на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате како мора, прво морате да кажете да ли сте разумели оптужницу, како се изјашњавате по тој оптужници, да ли остајете при исказима које сте до сада дали у току поступка, и онда после тога можете да изнесете своју одбрану.

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Знам. Остајем при својим исказима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужницу?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Пола јесам пола нисам, пошто нема пола тога што сам ја давао изјаве, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се ви изјашњавате, да ли сте ово дело извршили или не?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Ја се изјашњавам да нисам у потпуности разумео оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте разумели. Реците који део нисте разумели да вам објаснимо?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Па нисам разумјео највише пошто нема пола оптужнице ту, како да вам кажем, то је велика обмана, није тачна оптужница, оптужницу је саставио овај господин највероватније по договору са заштићеним сведоком. Све је ово у реду само хвали, хвали пола мојих исказа ту, разумијете. Ево на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део не разумете, морате да ми кажете који део не разумете, ја ћу то да вам објасним, а ваши искази се не уносе у оптужницу, него ви сада изнесите одбрану. Знате.

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Ево да вам прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да читате, означите само страну молим вас.

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Па није ми ништа овде јасно, пошто прво и прво наш вод се није звао Шакал, и зове се Интервентни вод 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, да ли то значи да ви кажете да неке ствари у оптужници нису тачне, па у том смислу вам није јасна.

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Па није пуно тога тачно овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у том смислу вама није јасна оптужница?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда ћемо тако да унесемо.

Позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП, изјављује да неке ствари у оптужници није разумео, због тога што многе ствари нису тачне и посебно на питање председника већа да му објасни шта не

разуме, наводи да у оптужници нису унете све његове изјаве и да она у неким деловима није тачна.

И да ли се ви осећате одговорним да ли сте ви криви за ово што се ставља оптужницом вама на терет?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И изјашњава се да није крив.

Да ли остајете при одбрани коју сте износили током поступка?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Не чујем, можете ли мало јаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбрани коју сте износили у току поступка?

ОКР.СОКИЋ АБДУЛАХ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при одбрани коју је износио у току поступка и наводи.

Е сад изволите реците нам шта мислите да треба, све везано за ову јединицу, за Ваш ангажман и за овај догађај од 14. маја.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Могу ја да Вас замолим да почнем како сам ја дошао на Косово пошто се мени ставља на терет да сам ја на Косово дошао почетком бомбардовања, мислим да сам дошао у ту јединицу, да ли ја могу вама да објасним када сам ја дошао и где сам дошао на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је у вези са оптужницом, ако сте дошли пре 20 година од тог догађаја, немојте молим Вас.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У вези оптужнице госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ајде онда.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Другог дана од почетка бомбардовања НАТО авијације решио сам да одем добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, је ли Ви читате, Ви читате, Ви се служите белешкама је ли тако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се служите белешкама или читате, значи не можете да читате, можете да се служите белешкама, али не можете баш да читате од речи до речи.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па тога је било пуно, како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Служите се тим што сте написали и причајте, значи мало гледајте мало причајте.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, ја сам на Косово, у ту Жегру сам дошао другог дана бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Другог дана бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је кад је почело бомбардовање, кад је то значи 25. сам дошао у Жегру, то је код Гњилана једно село и тамо сам дошао, тамо сам дошао преко војске, значи нисам дошао самовољно него добровољно као што ми се стављало у вези истраге. У Жегри сам се задржао негде око 35 дана, био сам са резервним саставом, али били смо добровољци, било нас је око 200 из Новог Сада, па смо ишли преко војске. После када су дошли мировњаци у Жегру, не знам тачно који датум, значи био сам негде 35 дана тамо, дошли су мировњаци и мајор који је командовао и младом војском и резервним саставом рекао је да нас мора размјестити по другим градовима, ради тога што се превише нагомилало војске ту. Ја и још двојица Босанаца, двојица су из Републике Српске, ја сам из Федерације, било је још војске, били смо послати за Пећ. Када сам дошао у Пећ примљен сам у тај одред 177. одред Војске Југославије коме је био командант, ја сам њега виђао јуче и прекјуче, ја се не сећам али знам да је Топлица Миладиновић. Код њега сам остао седам, осам дана у резервном саставу. Били смо на положају не знам како се зове село, али смо били на положају 10-так дана и тад сам пребачен у тај вод код Мртвог звани, Минић Небојше звани Мртви. Био сам код њих, били смо у команди пар дана после смо добили наредбу да идемо на Кошаре и сви комплет колико нас је, шта ја знам било нас је негдје 18-20, кренули смо на Кошаре и на пола пута пресрели су нас терористи и погодили са РБ бацачом у комби где сам се ја налазио. Ту нам је погинуо возач чини ми се да смо га звали Мики и двојица сувозача тешко су рањена. То сам тада и ја био повређен у ногу. Тога дана нисмо ни отишли на Кошаре вратили смо се назад за Пећ, одморили два, три дана и једно јутро, уствари навече Минић Небојша нам је саопштио да треба да идемо у село Ћушка да се тамо крију терористи ОВК, да претресемо село.

Када смо сутри дан кренули у село не знам било је негде око 7 сати, 6-7 сати не знам ни ја сам, на улазу у само село Минић Небојша нас је распоредио у двије групе да једна група иде са леве стране пута, друга са десне стране пута да претресу куће и да се сви искупе код школе, у школско двориште. У једној групи сам био ја, шта знам било је још одређених бораца, не могу да се сјетим тачно свих имена, ја мислим да је са мном био Поповић Срећко, никог нисмо затекли по кућама, вратили смо се у круг, дошли смо до неке рјеке и вратили се у круг, и дошли до школе, па смо били у дворишту школе, ту су већ били

искупљени сељаци из села Ћушка. Пуцњава се чула шта знам мало тамо вамо, са стране, чула се навелико пуцњава, али не знам ко је пуцао. Ту после тог искупљања, после искупљања Мртви је наредио да сви сељани сиђу на пут, да их доведемо доле на пут и постројимо у једну врсту, значи сви жене, дјеца, одрасли. То смо урадили и наредио је не знам ко је од бораца испред њих простро шаторска крила и онда је Мртви наредио да се све што имају код себе да ставе на та шаторска крила. Када су то урадили тада су раздвојени жене, деца, старци који нису били способни за борбу и наређено је да се доведу трактори што су то омладинци и учинили који су били издвојени из те групе. Тада је Мртви наредио да се у приколице ставе људи, жене и дјеца и да колона крене пут Пећи.

Ја вам ово морам прочитати пошто – поштовани председниче већа ја сам у вези догађаја у селу Ћушка, општина Пећ, већ све рекао што сам имао у истрази. Пре него што даљу одбрану морам да приметим да велики део овог мог исказа истраге није ушао у транскрипте па ћу у вези тога одговорити на сва ваша питања уколико овде желите утврдити истину и управо истине ради рећи ћу и то да је ово што се мени ставља на терет оптужницом и још неким који су са мном оптужени, нема везе са оним што се заиста догодило тога дана. Ја јесам тога дана био у селу Ћушка и то не поричем, али никог нисам убио, повредио нити раселио. Ништа нисам запалио нити сам нешто украо, а све што сам радио, радио сам по наређењу мени претпостављених док год сам био у саставу тадашње војске. Најпре оптужницом се наводи да сам припадао групи «Шакали», то није била група «Шакали» то је био интервентни вод, а група «Шакали» могу да се називају само пси. Таква група никад није постојала и лично сматрам увредом да ме се пореди са животињом.

Ја разумем да су оптужбе против мене и осталих тешке и баш зато што се и плашим када читам шта пише у оптужници, јер већи део нема никакве везе са истином. Плашим се да будем осуђен без доказа, а сматрам да је неправедно да одговарам за нешто што нисам учинио и питам се да ли је могуће да се оптужба заснива на речи једног човека који је и сам починио толика злодела и био истакнути по крвочлности, а који је пре рата био ситни криминалац. Оно што је он изговорио у уста му је ставио тужилац и полиција, а то је неистина у већем делу. Зато ћу објаснити шта се са мном дешавало. На Косово сам дошао, то сам вам већ рекао госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да унесемо ми овако у записник то да сте Ви сада тај део читали, како сте сами и рекли.

За овим председник већа констатује да је пре него што је уопште почео да износи одбрану оптужени обавио консултацију са браниоцем, а да је затим иако је опоменут да се само служи белешкама, читао један део своје одбране који се односи на његова размишљања, како је конципирана оптужница на бази којих доказа, па се опомиње да одбрану износи служећи се белешкама, да је не чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немојте да читате. Ја ово разумем да су то Ваша нека размишљања о оптужници, а Ви сада ако имате нешто да нам кажете у своју одбрану реците, ако не, постављаћемо Вам питања и Ви сте овде колико сам видела код истражног судије причали без икаквих белешки, без ичега и нормално износили одбрану и одговарали на питања.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Извињавам се, ако могу по оптужници само да вам кажем оно што се мени ставља на терет и мојим другарима који су са многи били у том рату. Да вам кажем шта мислим о томе шта је написано у оптужници. Ја морам ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, кажите нам али немојте да нам читате. Је ли разумете немојте да нам читате. Кажите нам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево под бројем један окр. Сокић Абдулах то сам ја, овде ми се ставља на терет да сам убио два НН лица што је наводно заштићени сведок у договору са тужиоцем то срочио и да су та два НН лица наводно и запаљена па им се не зна ни ко су ни шта су. Ја би само замолио господина тужиоца како овде све се скоро зна ко је кога убио, а да се не зна једино кога сам ја убио. То би желио да чујем да ми то објасни јавни тужилац. Наводно у списама које сам ја добио прије када сам добио све списе, било ми је стављено на терет да сам имао три убиства. Када сам то образлагао под истрагом то ми је укинато као нисам ја убио тројицу Алабанаца, убио је Поповић Срећко, значи неко мора бити ако није Сокић Абдулах онда је Поповић Срећко. Тај дан у селу запаљено је свега четири куће, то што се нама ставља на терет да је запаљено 40 кућа, запаљено је само четири куће. Једино ме брине зашто истрага није увела у оптужницу четврту групу. Зато у исказу када сам ја давао исказ ја сам навео четири групе, а у тој четвртој групи је био Зоран звани «Сердар», то је господин веома познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли мало пре две групе, а сада четири групе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Четири групе што је стрељано, што је убијено, што је, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Е зато говорим. Четири групе је било и прву групу што је господа изнела у оптужници да је убио Минић Небојша са непознатим још групом из «Шакала» каже да је убио у кући, то није истина, није истина, прву групу је извео око 12 људи у улицу поред школе и побио их је на путу, највероватније пошто се сам вратио. Значи ту нема истине што се тиче оптужнице ама баш ништа. Ово Корићанин Вељко, Корићанин Видоја, овде од оптужених ја познам само тројицу људи. И ево кад морам да кажем и капетан и њега би требао да знам али га се не сјећам добро, нас је пет само из оптужнице што смо били у том воду. Значи Корићанин и ови остали ја те људе не познам, да их познам значи били би са нама тај дан. То је велика грешка да се осуђују невини људи, а то се осуђују невини људи све ради тога што тако хоће јавни тужилац и истражни судија сигурно, јер они су све ово срочили да би невинне људе осудили, оптужили. Овде се у оптужници наводи да сам ја приступио групи, кад морам опет тако да кажем, "Шакала" 25., у ствари 24. марта, што није истина. Ја сам овој групи приступио негде од 01. до 10. маја, тачно не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 12. маја у истрази?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Од 01. до 10. маја, не знам тачно датум, али ту је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте ме чули, рекли сте 12. маја у истрази?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад сам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази 12. маја чини ми се.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није истина. Истрага је писана по договору са, хајде нећемо о томе, у ствари хоћемо, по договору са заштићеним сведоком. То је све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу, ја Вам читам, предочавам оно што је снимљено када сте Ви причали, транскрипт.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Зато што нема пола. Ево сад ћу ја да Вам доставим моју изјаву, ја имам моју изјаву шта сам причао. Извињавам се ако могу само да Вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим шта је то.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Моја изјава је прекинута, није ми достављено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам није достављено?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па зато што господи није одговарало изгледа шта сам ја изјавио. Моја изјава није достављена, ја сам то рекао и судији прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је саслушање од 07. јуна, је ли?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени је судија прошли путе рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 25. августа, транскрипт од 25. августа да ли сте добили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени је истражни судија рекао да имам право Вама да се жалим, пошто сам се њему већ жалио, он је рекао жалите се код судије што се тиче тога. Значи, није ми достављено јер му није одговарало највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији није? Добро, кажите ми онда, значи између 01. и 10. маја сте ступили, је ли тако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам Вас ту прекинула.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Све што се дешавало до тога, ја стварно немам шта да вам кажем, не могу да вам одговорим, а има ту и како су се који поједини борци опходили према мени зато што сам ја Муслиман, је л', па вам могу рећи једно вече кад су се вратили из града, ја сам био у команди, кад сам се вратио "Мртви", ја мислим да је био Кастратовић са њим, неки Шуми, био је овај Зоран Сердар, најпре "Мртви" је ишамарао једног, то сам ја после дознао, ишамарао једног Босанца и после је био кренуо на мене, да ли је кренуо да ме убије или није, само знам да ме је тада одбранио Кастратовић, звани "Кастро", а тај исти заштићени сведок више пута ме је називао да сам Балија, шта ћу ја Муслиман у српској војсци, а ја мислим, могу да вам кажем само једно да сам ја већи Србин био од тог Сердара иако сам ја Муслиман у души, ја сам се бранио на страни Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причајте нам молим Вас за овај период, овај 14. мај?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта се десило 14. маја да Вам препричам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је било 14. маја, почели сте са оптужницом, почели оно под 1, па онда се Ви спомињете даље на страни 7 оптужнице, тачка 3 и ту сте негде престали да причате о оптужници и онда сад кренули на другу причу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да вам кажем, ако може да вам кажем да тог 14. маја није убијено 43 цивила. Ја сам дознао овде у затвору, сад не могу да се сетим како се зове човек, у ствари није ми се ни представио, ја мислим да је био на првом спрату, прва соба кад сам доведен први пут на испитивање, тако смо кроз причу ко је зашто, ја му кажем ја сам ту за ратне злочине село Ћушка, онда ми је човек рекао да је и он из села Ћушка, да су га препознали ови кад су долазили на препознавање ваљда Албанци, да је са нама био у групи, ја сам тад говорио да није и тако кроз разговор он ми је рекао да је из тог села и да тог дана није убијено 43 мјештана, него само 10 мјештана, а да су остало били све терористи, што се да и доказати, значи треба да се само дозна кад сам ја био ту на испитивању и у коју сам ћелију био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би се нашао тај човек?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: И зна се ко је тај човек био, значи то није проблем да се дозна, а човека су познали и сврстали га у нашу групу само ради тога што је Србин и што је био родом из села, што је ту живео, тако су највероватније Корићанин и остали који нису били са нама у воду. Е сад, идемо која сте рекли страна, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ту сте Ви стали, не знам која Вам је концепција издавања, почели сте са оптужницом, па онда нисте даље наставили, него сте скренули мало причу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ово што ме вређа стварно. Овде страна 4, "стављајући се на страну српске војске, оружане стране сукоба у циљу", ја не знам на коју страну сам се требао ставити, можда сам се требао ставити на страну албанске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати тако, значи причајте о томе шта се догодило тог дана, немојте тако коментарисати, сем ако то није потпуно браниоче у складу са неком концепцијом одбране. Питам, није коментар, питам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли сте ми поставили званично питање, па преко микрофона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него како друкчије? Који микрофон видите да није укључен, који микрофон видите да није укључен.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим вас ако можемо да наставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мој микрофон је увек укључен.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Нисам разумео судија питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли је то у складу са концепцијом одбране?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разговарали сте са оптуженим, тражили сте Ви једино од свих бранилаца да разговарате са оптуженим пре него што дође овде да изнесе одбрану?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: То је моје право, какве то везе има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја Вас питам да ли је то у складу коментарисање овако читање, ако је то тако, ако сте Ви тако конципирали одбрану, у реду је?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја када припремам брањеника за одбрану ја могу заиста да дам концепцију али ја не могу да утичем на све што ће он да каже, ја заиста не разумем ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јесте то је то? Шта не разумете, не знам на који начин да Вам објасним, питање је да ли јесте, Ви кажете јесте или није, то је у реду, не знам зашто се Ви толико љутите свих ових дана, баш сте љути нешто? Хајде онда хвала Вам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не љутим се, него једноставно, сад извињавам се, такво ми је лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такво Вам је лице? Није. Изволите господине Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево страна 4, овде пише "вршили појединачна групна убиства", што није истина. Ја колико се сјећам да није било појединачних убистава у селу Ћушка, значи то можемо да, да не кажем да је лаж, то је обмана, то је исти враг. Ево идемо даље. Овде пише, страна 5 "а спроводећи примљену наредбу, пок. Минић Небојша, у јутарњим сатима на дан", то сам већ рекао, да смо тог дана извели оружани напад. Ја то не могу да схватим, пошто ово није био оружани напад, да је био оружани напад то би било нешто друго, значи ми смо ишли на претрес домаћинства, а не оружани напад, ваљда човек, шта ја знам, јавни тужилац нема толико, ово би боље срочио један основац него квалификовани јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немојте у изношењу одбране користити нешто што вређа суд или учеснике у поступку.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Исто страна 5, предзадњи пасус: "Па је Минић Небојша организовао напад, поделио јединицу у четири групе", што није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Сокићу, ја Вас не чујем, јер се неки смеју у овој судници док Ви износите одбрану, ометају ме да Вас слушам. Господо браниоци, омета ми то што се смејете, господине Радивојевићу, господин Перовић. Изволите господине Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па не знам поштовано председништво, ја хоћу да вам објасним шта се десило у селу Ћушка, а шта ја знам, како ме стално прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекидам Вас, не чујем Вас, јер се неки смеју, знате од смеха Вас не чујем. Хајдете господине Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ко је толико некултуран да се смеје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете господине Сокићу да ако можемо да чујемо сад.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Можемо, можемо. Страна 7, под бројем 3, овде пише "припадници групе коју је предводио окривљени Поповић Срећко, међу којима Богићевић и Зоран Обрадовић, НН Булатовић и друге групе које је предводио Минић Небојша, са којим су били окривљени Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша", само ме занима како сам могао да будем у тој групи где је Минић Небојша кад сам био у некој трећој групи кад сам лишио двојицу НН особа, значи ја нисам могао да будем у свакој групи који се спомињу у овој оптужници, јер мени се ставља, ја сам вам рекао малопре, ставља ми се на терет да сам ја са мојом групом коју никад нисам имао моју групу, коју никад нисам

имао моју групу, лишио двојицу НН особа са својом групом. То је велика разлика са групом или са својом групом, то није, није у домену, шта ја знам, није добро за мене који сам обични возач, опет ја мислим да би боље саставио, ово се састављало само да би се изгледа овде ја највише окривио, зато што сам страни држављанин и што нисам по господиновом, пар пута ми је то рекао, није само мени, него и на саслушању Кастратовића, пошто сам читао његову изјаву, шта ће Муслиман са вама, зашто Муслиман код вас и тако те ствари. Мислим да то није од човека, не може да дође од човека који је образован, не могу другачије да кажем. Значи, нисам могао да будем ни у тој групи, а по његовим речима може. Желео бих да вам наведем и ово под бројем Б.), страна 8: "Окривљени Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Цветковић Звонимир", тај човек са нама није, 'Богићевић Бобан, Корићанин Видоје и Корићанин Вељко уопште са нама нису били, ја не знам што су ти људи уопште приписују нашој групи и да је било, овде страна 9 – 250 лица приморало да се попне на тракторе, приколице као да је ту било, овде пише "и такозваних тракторских приколица", није било толико људи, јер само је било четири трактора са приколицима и да је било као што пише 500-600 људи је протерано тог дана из села, ако може 500-600 људи да стане у четири приколице онда нек буде тако, јер ја знам да не може, ја сам радио у земљорадничкој задрузи и зато знам. Не могу да схватим председништво да се ја налазим баш у свакој групи. Пуно тога ме овде вређа. Не знам која је ово група, страна 9, опет сам у тој групи, хајде нећемо да читамо имена, пошто су ту и Корићанин. Под бројем Б. Каже: "Поступајући по Минићевом наређењу опколили издвојену групу од 30", али пазите ово "од 30 војноспособних мушкараца, држали их на нишану са оружјем у рукама и пазили да неко од њих не побегне или не пружи отпор док су пљачкани, а потом њих 29 лишили живота". Мислим, то нема никакве сврхе ако смо ми њих колико пише овде 32 држали са пушкама упереним и после их само 29 убили, а ову тројицу пустили да шетају, то је чиста лаж, уопште то. Ја не знам чему води ова оптужница. Ја се добро сјећам по повлачењу из Пећи кад се војска повлачила, морам вам и то рећи, да сам био задужен да са аутом превезем што више српских породица да извезем из Пећи, то ваљда кад је било потписано примирје знало се да долазе Албанци, терористи долазе и шта ја знам ко долази више, да што више старца, жене и деце извучем из Пећи па ми се тако потрефило да сам породицу од Поповић Срећка, ако му је ту супруга, може и она да посведочи, не мора он, да сам ту породицу одвезао до Ниша и са Поповић Срећком сам се морао вратити назад ради даљег транспорта где умало нисмо изгубили животе, пошто су нас сачекали терористи на пола пута, а и то сам био решио 'ајде ако треба изгубити живот, само да

помогнем људима, је л'. Е овде, дошли смо по овим групама, истина то сам вам рекао, хвали госпођо, хвали четврта група где је учествовао у убиствима Зоран, звани "Сердар", он је у тој четвртој својој групи учествовао и он је скинут са те листе. Зашто? Читајући оптужницу нисам ни сам знао зашто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам приговор само ако могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав приговор?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сачекајте мало господине кад ја причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо шта је било тужиоче. То је добра фаза да Вас тужилац опомене да не говорите име особе која ужива заштиту у овом поступку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једна ствар, друга ствар, саслушање оптуженог се не спроводи на основу одредби Законика о кривичном поступку, који предвиђа у члану 95 тачка 6 да окривљени треба да се у неометаном излагању изјасни о свим околностима које га терети и да изнесе све чињенице које иду у прилог његовој одбрани и његовом положају у кривичном поступку. Ово што ради окривљени зове се фаза приговора на оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, имам у том смислу тај приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто оно што сам Вас већ рекла, значи причајте оно што се односи на оптужницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да окривљени прича о догађају а не о оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу, слушајте ме, значи причајте оно што се односи на овај догађај због кога сте Ви овде, а не квалификацију оптужнице тужиоца, истражног судије и осталих као што сте малопре то урадили. Друго, неки људи у овом поступку имају заштиту, имају псеудоним, њихова имена нећете говорити. Е сад да чујемо Ваш бранилац шта каже?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Најпре тужилац је овим упадом учинио управо оно што не сме, а то је дакле ометао је мог брањеника у изношењу одбране. ЗКП каже да оптужени може да се брани онако како он сматра да треба. С друге стране, ова Ваша примедба, дакле, примедба председника већа зато што он ниједног тренутка није рекао нити је повезао име које је изговорио са особом кога се то тиче, према томе сматрам да ово није на месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У даљем сматрам да је у овој фази излагања, која тече на овај начин неопходно да подсетим оптуженог, јер наслућујем како ће то даље да иде. Дакле, онај ко има заштиту његово име се не говори него псеудоним и то је то, то сте тако чули.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Уопште ја нисам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само упозоравам за касније, сад ово што следи што ћете даље да кажете, да случајно то не заборавите. Ето то је то. Господине Перовић и господин Петронијевић вероватно још нешто што ће суд да поучи о одредбама ЗКП-а, изволите, прво господин Перовић вероватно, онда господин Петронијевић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Бранилац оптуженог Корићанин Видоја и Корићанин Вељка. Одбрана указује, ја бих пре тога само да питам да ли се заступник јавне оптужбе позвао на члан 95?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачка 6.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим вас, члан 95 ЗКП у себи чак не садржи ни тачку 6 и сматрам да ова примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погрешно позивање на одредбу ЗКП?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И да таква буде одбијена од стране судског већа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Петронијевић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. Судија, принципијална примедба. Мислим да Ви ипак чините напор да уведете ово саслушање овог последњег оптуженог у овој групи, у неки законски ток. Тужилаштво је сада дало примедбу, а Ви сте је делимично усвојили да оптужени нема права да коментарише оптужницу. Чини ми се да је тужилаштво рекло са своје стране да се ради о приговору на оптужницу. А од чега се овај човек овде брани, од онога што пише у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то декларативно, може да се брани на тај начин што ће квалификовати тужиоца или истражног судију на начин на који он то чини, он на тај начин вређа учеснике у поступку. Не може да каже да је то неук човек, ја бих са својим возачким испитом то направио боље. Не можете то тако да кажете, то сте два, три пута рекли.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја уопште нисам спомену ПС.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли могу ја да завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад молим Вас, нека настави сад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу ли да завршим само судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нека он настави.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, али дали сте ми могућност, ја стављам примедбу и прекинули сте ме и нисте ми дали да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он је сад опет кренуо у причу. Јесте и завршили сте, јесам и ево сад сам рекла ставите примедбу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да ми не дате да ставим примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тражим одлуку већа о овој одлуци Вашој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајдемо да изађемо. Нећете ви да изађете. Не можете да кажете до краја ни по одлуци већа. Нека настави оптужени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам чуо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете до краја ни по одлуци већа, нек настави оптужени са изношењем одбране.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што сте Ви љути на мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам љута, чекам окривљени да настави.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Саопштите одлуку нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли могу да пијем мало воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донећемо Вам воду. Да ли може судска стража да донесе воду?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није проблем, отићи ћу ја да се напијем сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да идете сад?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Морам исто да вам нагласим да у селу Ћушка, кад смо дошли ми у село Ћушка да се уопште није налазио, за време акције није био Кастратовић Славиша, за време акција Богићевић Бобан је дошао до села и Минић Небојша, звани "Мртви" наредио му је да одвезе један ауто, чини ми се BMW, не могу да се сетим да ли је црни или црвене боје, да одвезе за Пећ а даље не знам где и значи да ни Богићевић Бобан није био за време акције по селу. Ови остали су сви били који се наводе сем Цветковића, овог Звонимира, онда Корићанини нису били, Видоје, па Јашевић нису били, значи ови што се воде као да је потерница за њима расписана, они су били, а четири, пет људи ваљда ту није било. Значи, да сигурно Кастратовић је отишао чини ми се, не чини ми се него сигурно за Гораждевац, јер тамо су му и родитељи били, а Богићевић је одвезао BMW за Пећ, у које село код Пећи то не знам, не могу се сјетити. Овде имамо да смо нешто изјавили пред њима, страна 15, њима је непосредно командовао, издавао Миладиновић Топлица преко командира Минић Небојше специјалне задатке у граду Пећи и околним селима, које су се углавном састојале у чишћењу насеља, претреса кућа, наводно у циљу проналажења скривеног оружја. Ово само хоћу да вам кажем, да ја ово нисам изјавио, овде пише "ове чињенице потврђују у својим исказима", што није истина. Не знам да ли је то рекао господин Миладиновић Топлица или Богићевић Бобан, а Сокић Абдулах сигурно није рекао, а за њих не знам да ли су рекли, јер не могу да се петљам у њихове исказе. Исто страна 15, негде у средини: "Напад на цивилно становништво села Ћушка извршен је од стране припадника вода 177.", ја ћу да га зовем како се звао, "по наредби оптуженог Миладиновић Топлице", што није истина. Нама је наредбу издао лично "Мртви" Минић Небојша, што Топлица са тим није имао

никакве везе што се тиче наредби, мени Топлица никад ништа није наредио, мени је наређивао стриктно "Мртви". Има страна 16, то ме највише нервира што пише овде да су убијани људи појединачно, шта ја знам, по кућама, да су пљачкани, добро нисам видео, не могу да, али ако је убијено 43 лица албанске националности, онда је то оно што је убијено по групама, значи да појединачна убиства нису могла ни да буду, ако ћемо ићи редом ко је кога убијао, значи биле су те три групе, значи сад колико је тад људи убијено. Ово даље страна 16, други пасус, овде у вези са тим сведок ПС исказује да је то био уиграни сценарио по којем су припадници "Шакала" деловали и извршавали примљене задатке од Миладиновић Топлице, што није истина. Опет морам да вам кажем да то може слободно да се брише, да Топлица нама није наређивао. Током читавог рата на Косову тако су поред акције у Ћушкој ишли у најмање 15 акција чишћења, ево има десетак села и шта ја знам. Ја мислим да то време, а чисто сумњам да су ишли по тим селима, можда у нека јесу на чишћење, ја у то време сам био у гипсу, што могу поједини да потврде овде иза мене оптужени. То кад сам се повредио кад нас је РБ гађао, кад нам је возач погинуо, тада сам ја био повређен, вукао сам ту повреду док сам могао, кад нисам могао отишао сам у болницу у Пећ, тамо су ми ставили гипс, требао сам да носим неких 21 дан гипс, ја сам га скинуо пред, добили смо прекоманду ишли смо за Дашиновац, ишли на положај, са војском. Тамо смо били на положају десетак дана највероватније до потписивања примирја. Тада је, Бог сами зна, колико је изгинуло младе војске. Штета што се овде не спомиње то, овде се само спомињу четири особе које су починиле злочине. Нико још није споменуо колико је млађе војске имало, то је штета. То смо рекли, нећемо. Исто ово, страна 17, највероватније у договору са заштићеним сведоком. Овде пише: "Ова чињеница указује на то да су сви припадници унапред знали природу акције, то је пљачка", да вам кажем, мени прва акција је била Ћушка, село Ћушка, значи прва акција ми је била да идем на Кошаре, нисмо успели, а друга акција ми је била село Ћушка, значи да уопште нисам знао да се иде ни у пљачку, ни да идемо убијати сељаке, нама је речено да се налазе тамо терористи и албански криминалци ваљда, а то је све у договору са заштићеним сведоком. О томе да су сви припадници јединице знали праву природу акције и какве те злочине извршити, то није истина, ја први нисам знао, што чисто сумњам да је и већина знала. Нама овде се већином ставља нешто на терет што је било још из 1998. године, јер у селу Ћушка кад смо ми ушли у село Ћушка, ја се добро сећам, било је пуно спаљених кућа прије нас. Ко је то урадио не знам, а ми нити смо кога тамо убили, нисмо попалили те куће, знам да су четири куће запаљене а не 40, то се сад иде само да би се неке нешто намирило. Страна 18, ево опет о мени: "Из

изјаве сведока ПС утврђује се да је окривљени Сокић Абдулах пуцњем из аутоматске пушке лишио живота", то је опет да би се поново боље утврдило, "два Албанца цивила, која је затекао на улици и ти су посмртни остаци касније изгорели". Ја не знам како су могли да изгоре ако сам их ја убио, овде не пише да сам их запалио, како су могли да изгоре, што уопште није то како треба. Него ја вам могу рећи сигурно за време док сам провео у том 177. воду да је тај исти заштићени сведок, како да вам објасним, био човек дрогиран, трошио је алкохол, дрогу, што се може утврдити и кад смо се повукли из Пећи, повукли смо се преко Куле. Ја сам свратио у Сутоморе тамо, имао сам неке пријатеље, остали смо једно вријеме, па су код заштићеног сведока на плажи и овога из Републике Српске Вука, испод пешкира нађена дрога и "шкорпион", зато су били ухапшени и одмах предати у затвор у Спуж и то можете сигурно да проверите ако вас занима, значи да тај заштићени сведок да је био пијандура, дрогирани лопов, морам га тако назвати, јер знам овде преко неких затвореника да је опљачкао пола Младеновца и Београда златаре, што се тиче тога и да је имао казне 18 година, да му је суд то опростио 18 година да би причао лажи о нама и само лажи. Да има барем једна истина не би ми било криво. Ово је жива истина, ово пише окривљени, значи то сам већ помињао, ево пише Бијело Поље, "окривљени Богићевић Бобан тврди да је почетком акције добио задатак од Минића да одвезе аутомобил BMW у Бијело Поље", ето ја нисам знао па сам мислио за Пећ. Страна 19: "Окривљени Сокић Абдулах", овде пише да је признао, али да вам прочитам. "Окривљени Сокић Абдулах осим изнетог не признаје да је било кога убио у Ћушки, наводећи за себе може да криви што се затекао у том селу", то је тачно, то се једино могу кривити зато што сам тог проклетог 14. маја био тамо. "Признаје да је као припадник јединице истеривао укућане", није истина, укућане господине нисам истеривао пошто по кућама никог нисмо ни затекли. То сам Вам тако рекао, а не да сам истеривао укућане и да су неке куће паљене, то је, сад вам морам рећи исто лаж, пошто ја ту изјаву нисам дао. "Да су истерали сво становништво код школе у центар села", то је истина, већ је становништво било тамо, то сам Вам рекао а не да смо ми терали тамо становништво, пошто по кућама никог нисмо ни нашли. "По наредби Минића раздвојили војноспособне мушкарце", ту си у праву, "признаје да је за време групе егзекуције стајао у близини са аутоматском пушком и пазио да неко од покупљених не побегне. Ја сам само стајао. Сада да ли ће мене неко напасти с леђа или с преда то нисам знао, пушку ни у кога нисам упериио, као што сам вам рекао, него сам држао пушку обешену о рамену. И онда наводи овде да је прва група мушкараца одвела, и убио у једној кући Небојша Минић, то није истина. Небојша Минић је прву групу одвео код, као што сам вам већ рекао, у

споредну улицу поред школе. "Другу групу да је одвео Дунђер Синиша, звани "Вук", јесте, то признам и даље иде, каже: "А даље наводи да је постојала и четврта група коју је ликвидирао извесни", нећемо говорити, зна се ко је, "са још двојицом припадника јединице. Исказ окривљеног у делу где тврди да је било три групе мушкараца који су одвођени на стрељање у пуној је сагласности са свим исказима сведока очевидаца који су стајали у непосредној близини". Само ја не знам, да Вас питам, а то ћете ми после одговорити, који су то сведоци били и видели комплетан догађај везан за ову групу стрељања и "исказа тројице сведока који су преживели стрељање и то по један у свакој од три групе мушкараца и одвођени на стрељање. Међутим, део исказа у којем наводи да је било и четврто групно одвајање, не може се прихватити као истинит, јер је у колизији са".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас оптужени немојте читати оптужницу, немојте читати образложење оптужнице.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само да му одговорим на ово. Четврта група је постојала господо, четврта група је постојала, код њега, код овога господина не постоји четврта група што је ту била одређена особа, то њему не одговара. Зато не постоји четврта група и тог дана је запаљено четири куће а не 40 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Морам да поновим, можда неко не разуме овде. Овде пише страна 19 доле, пред крај има да смо оружје, опрему, муницију, униформе да смо задужили код Топлице, што није истина. Не знам где је ко задужио, само знам да сам дошао са оружјем, опрему сам задужио и оружје у Нови Сад и са тим сам оружјем из Жегре дошао у Пећ, а то овдје пише као да смо дали изјаве окривљени Богићевић Бобан и Сокић Абдулах и да је ту чињеницу потврдио ПС сведок, значи што није истина, то сведок може да. Знате шта, ја да ми неко опрости 18 година робије ја никад мог друга не бих издао. Ово ратни дневник, ово не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се из заседања удаљава бранилац Перовић, по одобрењу председника мења га у наставку Мршовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте оптужени, Видоје и Вељко климају главом, оптужени вељко и Видоје Корићанин. Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само мало, извините. Страна 21, опет могу да кажем то сам већ рекао да Бобан није био, овде пише да је био, али ја гарантујем ако треба сва његова казна да се пребаци на мене, Богићевић Бобан и Кастратовић Славиша 14. маја нису били у акцији. Богићевић

Бобан, је, значи рекао сам дошао је, одвезао ауто и није се вратио. Кастратовић је највероватније ишао кући, да ли му је била слава или покојни тата да ли му је био болестан, то не знам тачно, али толико ја могу рећи о њему обадвојици, сигурно није истина да су били у акцији. Има ту пуно тога, пошто сам за време истраге замолио овога господина овде, не знам ни како се зове, онда је с Косова, у вези ове скице, кад сам га питао где се налази школа, човек ми је једва објаснио, значи ова скица је прављена како њима одговара, како је одговарало тамо њима, они су правили скицу, а нигде нема где су били испитани мјештани и кад сам га питао где се налази школа, он је показао руком ево ту се налази, на пример, овако вам могу показати ту се налази школа, значи ту су били сви цивили истерани у дворишту. Сад да вам кажем кад ми не дате да прочитам нешто, једино могу да вам, то можда нико није обраћао пажњу од оптужених, али ја ћу морати да кажем, то сам рекао и мом адвокату, овај списак, ја не могу да ћутим, ја не могу да спавам ради тога зато што то није истина. Онај списак где је, не могу ни да га нађем, онај списак где се воде сви мртви, што су убијени тог дана, у том списку нема људи што има у оптужници, јер ови људи што сам ја пописао, они су у оптужници, значи из оних група што су убијани. Ако су убијани ти исти људи, онда су требали да буду у списку, у списку читавом оном, значи што су поубијани њих 40, на списку пише не знам да ли је 41, 43, али тамо на списку нема 10 људи, значи да замене. Мени је стварно жао, не волим да оговарам ни мртве ни живе, само ми је жао што се тако пише и што хоће да обмане јавност овај господин овде, то је сигурно, јер то сам прегледао хиљаду пута, мислио сам сам себи не верујем, па сам прегледао, може и господин да погледа ако има времена. Највероватније њега то не занима, њега занима да осуди мене, да оптужи, а до суђења ћемо још да видимо, имамо времена, па као.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он прича о мени, не прича о догађају.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, ја сам само напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужите, је ли вичете са микрофоном или без микрофона да он прича о Вама а не о догађају?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немаш право да се јављаш док ја дајем изјаву, ја кад завршим мој исказ онда можете да питате шта хоћете господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу, немојте уопште да се реметите у излагању, само Ви причајте.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је из оптужнице, то кажем што је у оптужници, ништа друго. Ево то је тај списак, извините нисам га могао наћи. Значи, у овом списку нема 10 људи из оптужнице, значи можемо ми да правимо списак кад хоћемо и ко је умро тај прије 10 година па да напишемо хајде умро је прије 10 година, откуд ја знам ко је кад умро

овде, а ту фали 10 људи, а у оптужници их има. Хајте молим вас нећемо да правимо циркус од овога. Ако има неко неко питање ето нек ме пита. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад прво тужилац поставља питања, затим Ваш бранилац, онда веће, остали браниоци и пуномоћници, изволите заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Сокићу, које сте наоружање имали у Вашој јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко имао ПКТ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: ПКТ је имао и носио га Дунђер Синиша, а не неки Булатовић, што је Вама то, опет морам да Вам кажем, Вама је то рекао највероватније заштићени сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо овде и да сад утврђујемо истину а не само у истрази.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, да ли је био још неки ПКТ у јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само један?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само један ПКТ носио га Дунђер Синиша, звани "Вук" из Републике Српске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остали које су оружје имали?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу Вам сад прочитати део транскрипта из истраге где Ви помињете одређене наредбе Минићеве на терену, значи то су Ваше речи које ћу прочитати. Прва наредба, то је страна 348-9, транскрипт од 07. јуна 2010. године: "То је Минић Небојша наредио да их постројимо на пут", а мисли се на овај народ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: "То је Минић Небојша наредио да их постројимо на пут, поред пута".

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Ви те наредбе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је извршио ту наредбу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Извршио Минић Небојша, он нам је наредио постројите те људе поред пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ко је онда постројио те људе поред пута?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сад не знам тачно ко је, ми сви ваљда, откуд знам ко, колико нас је било ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то урадили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био још с Вама ту кад је постројавао људе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да се сетим ко је био, били су наши борци, ја сам вам рекао ко је био у Ћушки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко је био?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па имате записано тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема, овде нема.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако немате, не могу да одговорим на питање пошто има записано сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да одговорите на ово питање?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Имате записано и нећу да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна списка 348-4 има транскрипт аудио записа од 07.06.2010. године, читам Ваше речи и следећу наредбу: "Даље наређује да издвојимо старце, жене и децу". Да ли сте чули ту наредбу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је извршио ту наредбу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам. Ја сам Вама фино рекао господине где сам се тада налазио, ја знам да су наши борци извршили, а не могу да Вам кажем поименично ко је, пошто сам био 20-30 метара од те врсте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја читам само оно што сте Ви рекли, као што Ви читате моју оптужницу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам, ја сам то рекао, није истина господине, можете Ви да ускратите моју изјаву, Ви сте могли да причате шта хоћете ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу ја да причам шта хоћу, ово је аудио запис. Страна 348-9 записник 07.06.2010. године, ево прочитаћу шта сте рекли. Испод пута кад је у питању трећа која је одведена коју Ви помињете, па на моје питање где је та група одведена, Ви кажете: "Испод пута одмах прва кућа до школе, нема неких 50 метара, значи одмах испод пута прва кућа. Ја сам био баш негде близу можда десетак метара од куће, то је били смо распоређени да наводно не би побегли", то су Ваше речи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па били смо распоређени, као што би се распоредио свако пошто смо дознали да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то још поред вас био распоређен а не би побегли?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам био сам поред куће, то сам Вам већ рекао господине и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте сами били распоређени?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам био сам поред куће како сам Вам одговорио, добро се сећам тог дана кад сте ме питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде имам обележену страну 3331/528 записник од 25.08.2010. године Ваша реченица гласи на питање пуномоћника: "Шта Вам је рекао да стојите испред те куће или?". Ви одговарате: "Да стојимо у линији у обручу да не дамо никоме да приђе ближе да нас не би ко напао".

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нормално, јесам то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте? Добро. Чија је то наредба била да стојите у линији у обручу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је издао наредбу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Минић Небојша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је извршио наредбу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Борци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Борци који су били у воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био до Вас стајао у обручу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: До мене је био један Пеђа из Бањалуке, он је вероватно прошле године умро, можете га потражити али ја мислим да је умро, ја сам га тражио једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још био?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам, били су у маскирним униформама, то је војска била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте држали Ви пушку?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам држао пушку овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Доле?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Доле цијев и држао сам за кундак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали радио везе у Вашој јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Радио везе колико се сећам само има "Мртви" и вероватно још неко, не могу да се сетим ко је носио, пошто не знам ни ко му је био заменик, ја сам тек дошао, то ми је била, био сам Вам рекао прва акција шта је била, друга, јер прва акција је била "Кошаре".

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био Срећко Поповић у овој ситуацији линија обруча и то код школе коју помињете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Вероватно јесте, откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да кажем тачно јер га нисам видео, можда је био са друге стране, откуд ја знам, ја не могу да видим преко линије ко се налази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А када сте га Ви видели, да ли сте га видели уопште у Ћушкој?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Био је у Ћушкој, то сам Вам већ рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте описивали неко напредовање па сте Ви били испред Рашковића, испред Вас ко је још био, то су Ваше речи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па био је, Рашковић је био испред мене, ишао је нон-стоп да ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза Вас је био кажете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Иза нас, иза мене је био да нас скине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас контролише?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте. Срећко Поповић је тад био у мојој групи, оно што сте Ви већ, што ту пише у оптужници да смо изгонили људе напоље, није истина никог нисмо затекли по кућама и да је неко појединачно убијан то исто није истина. Ја не знам зашто то радите, али ето 'ајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Ви видите Срећка Поповића?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где га видите?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав приговор?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Па не може, сада је одговорио да га није видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао да га није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли га је видео и у којој ситуацији. У којој ситуацији сте видели и да ли сте видели уопште у којој ситуацији Срећка Поповића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је кад су били кад је Рашковић стајао иза њега, али није био сигуран да га је видео у обрuchu.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је примедба?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Уопште Вам нисам рекао да је Срећко био у обрчу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не кажем ја да сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то ни рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слушате ли Ви шта ја причам, Ви читате само оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац тако говори. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Манимо се Срећка. Овде нешто није јасно у Вашој изјави на страни 3314/528 кад сте кренули назад, а Ви кажете једна група је отишла за Пећ а друга група опет за Пећ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Обаде су групе отишле за Пећ, уопште Вам нисам рекао, ми смо скупа се вратили назад, скупа, значи џип је ишао испред нас, ми смо за њим скупа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али слушајте ово сад: "Ја сам морао да се вратим на Пећ, не могу ићи ваздушном линијом, а они су ишли према Пећи, одвојили смо се на главном путу, ми смо отишли према Пећи, а они су вероватно према Пећи". Шта то значи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте се одвојили не можете да идете у истом правцу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја Вам кажем да то сигурно нисам рекао, то је Ваша прича, извињавам се, имате право да питате шта хоћете, није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што сам ја прочитао то је Ваша реченица.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Али господине где су моје реченице, бунили се, сакрили да се не зна о чему се ради, имам горе све записано, цаба кријете, мислим истина ће се дознати кад-тад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ми смо ту само ради истине, а не ради обмане неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ову фотодокументацију коју је направила Управа Криминалистичке полиције, каже "Ћушка, показивање лица места", па бих молио да му покажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто од тога показано или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим да у истрази јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја мислим да јесте. Шта од тога поново сад овде на претресу од оних фотографија што је показано а тада су били сви браниоци, значи ове фотографије одузете од Кастратовића од 1 до 31 то поново да погледа све или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам на фотодокументацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим да ли је то гледао. Је ли гледао он то? Је ли сте гледали ту фотодокументацију?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немам појма.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли може оптужени да седне јер има проблем са ногом, рањен је па, та му се повреда вуче већ неко време, а сад ми се пожалио ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да седне, а први пут чујем тај проблем са ногом, знам за неке друге здравствене проблеме. Је ли то она скица тужиоче? Немојте се Ви, бранилац Вам доноси столицу. Само да нађемо, онда нам треба времена да нађемо, за сада овог тренутка не можемо да извучемо те фотографије, само скицу ону коју он сам има и коју је малопре показивао, је ли то? Добро, то је она што он има код себе? Ову скицу имате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да. То су исте скице само ту нема школе нигде, можда је порушена, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова скица тужиоче још је обележена, али је обележена? Имате то код себе? Шта да погледа, он је гледао, има ту скицу код себе и шта да се изјасни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то стајао и обезбеђивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да на овој скици обележи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, да обележи ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на тој скици да се снађете и да обележите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И поред куће је стајао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пазите, могу ако ми само овај господин каже где му је тај главни пут кроз Ћушку што иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако Ви можете да се снађете Ви ћете обележити, ако не можете да се снађете Ви ћете онда да кажете ја не знам где је главни пут који иде кроз Ћушку и опште овде не могу да се снађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па тај главни пут има у тој фотодокументацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо онда да видимо. Значи, је ли можете Ви на овој скици да се снађете или не где је пут, где сте Ви стајали, правила обрuch?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Слушајте, могу да му објасним али нек ми каже где је главни пут, ја се не могу снаћи где је главни пут, разумете, где је главни пут, само ми покажите где је главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо фотодокументацију онда после. Чекајте тужиоче не можете приложити тек тако. Тужиоче, вратите се, немојте молим Вас да се замарате и да ходате по судници.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, само нек ми каже где је пут што иде кроз село, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац каже да то сад имамо у фотодокументацији па ћемо сада да пронађемо фотодокументацију и онда ћемо Вам тако показати.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта ово има, нема сврхе никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви можете да овде покажете или да нам кажете ко је означио где је главни пут?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је скица коју је правио ЕУЛЕХ на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли ту означен главни пут?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је главни пут, не знам који је главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте Ви онда па ћемо да наставимо. Браниоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има главни пут, регионални пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни пут иде од Пећи. Онај пут главни који иде од Пећи, претпостављам да на то мисли.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Главни кроз село што иде. Имаш ти главни пут то је Приштина – Пећ, да ми покажи ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ово?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Госпођо председнице овде није уцртан главни пут, него је уцртан онај главни пут сеоски. Кроз село који иде.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па то и тражим.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Па то тражи.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нека ми покаже човјек овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево значи пуномоћник оштећених може да Вам покаже.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Покажите ми ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он није показао у истрази. Оптужени Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колега Радоничи који је то сеоски пут је ли то овај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокићу.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И један и други су сеоски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је то показивао и код истражног судије и школу и све.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, ја само тражим да ми се покаже где је главни пут кроз село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте код истражног судије вам је показивао, па сте тражили да вам покаже где је школа.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Овај је главни пут кроз село што иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај широки.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево видиш неко каже да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То показивање пуномоћника оштећених, немојте, шта је са оптуженима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поповић Срећко се јавља и каже да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповић ће касније да изађе, може и он да покаже где је главни пут. Дакле, пуномоћник оштећених.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пазите, нека ми објасни само где је главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме сада.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам само један пут био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме сада да унесем ово у записник па да то тако.

Пуномоћник оштећених за овим на скици коју је показао тужилац, својом руком учртава који је главни сеоски пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете Ви онда да нам кажете да ли према томе можете да се оријентишете где сте поставили обруч, а пуномоћник ће на овоме да нам упише, хоћете да нам упишете главни пут и онда ћемо то да дамо. А после оптужени Поповић Срећко када буде изашао да поставља питања може да каже не, уопште није тачно и да тако то евидентирамо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Председнице већа ви сте мало пре рекли браниоче изволите, да ли сте на мене мислили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам али није завршио тужилац.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: А није завршио.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ова два пута која су овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите нам само који је то главни пут кроз село, ево тужилац ће да Вам да и да одмах погледа оптужени.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ова два пута која су овде приказана су сеоски путеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите то. Главни сеоски пут. Не магистрални него сеоски и дајте му да види.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Према томе оба су ова сеоска пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте му молим Вас да погледа.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ево изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту можете да се снађете.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ту да се снађете према ономе што је пуномоћник уписао? То је пут који иде кроз село, значи не магистрални пут који иде за село, где сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево видите Сокићу, господине Сокићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај пут иде на асфалт?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: На асфалт јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На регионални пут?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај што иде овако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то за Вас главни пут?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је за мене главни сеоски пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е онда је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете ту да се оријентишете према томе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Овде вам је била школа и ту су искупљени сељаци. Ево ту вам је била школа, ту су искупљени сви, а овде на овоме путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то што тако ходате без микрофона, то не вреди, значи морате на микрофон да кажете. Ја, видећемо сви. Немојте викати, враћам прво човека на место, рекли сте да га боли нога, он сад хода. Слушајте ме сада оптужени упишите ту по казивању пуномоћника који је главни пут, тај сеоски, упишите то што сте рекли све напишите и речима па ћете онда преко документ камере да нам покажете. Све упишите речима, обележите и упишите речима и обруч и људе и пут, како су вам показали.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Је ли може пуномоћник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, који пуномоћник сад. Који пуномоћник.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па не могу, овде има два сеоска пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ајде ставите то што сте уцртали на документ камеру ако може тужиоче, ако може може, ако не нећемо да ли знате, не може човек да се снађе. Шта не можете да га питате, дајте нам то да ставимо на документ камеру. Када нађемо фотографију покажемо му фотографију. Па наравно констатоваћемо нећемо да се мучимо да утврђујемо које је који пут. Ево да констатујемо шта сте овде уцртали, како сте се снашли, шта можете да препознате, ако не можете немојте да се мучимо. Ко је уписао ово «сеоски пут», јесте то Ви уписали? Оптужени да ли сте Ви уписали «сеоски пут» по казивању пуномоћника?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: «Сеоски пут» овај уже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Је ли ту пут што иде кроз село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви питати знате, или Ви можете да се снађете на тој скици или Ви не можете да се снађете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците, немојте да се замарамо молим Вас. Не можете да се снађете на скици и то је то. Добро, па пошто оптужени, само да унесемо то у записник.

Пошто је оптужени наставио и поред тога што је уцртавао у скицу, пита који је то сеоски пут, је ли то овај ужи сеоски пут, констатује се да наводи да не може да се снађе на овој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта од фотодокументације од овога што ја мислим да је показано такође оптуженом у истрази, шта поново да гледа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нека погледа комплетну фотодокументацију која показује улазак у селу све до главног трга. Парцијално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте гледали овај фотоалбум који почиње овако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ајдемо онда сви да погледамо преко документ камере.

За овим заменик тужиоца предлаже да се оптуженом предочи фотодокументација од 07.07.2010. године, па се преко документ камере приказује фотодокументација.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија ако дозволите, једно само питање, та фотодокументација је стигла 07.07.2010. године, али када су направљене те фотографије, ако су то оне фотографије које су у истрази на неки начин дошле као опет како бих рекао, значи као албум са сликама, а да су сликане 2009. и 2010. године, то неће имати сврхе апсолутно никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћемо овде каже овако, начињене показивањем лица места у селу Ћушка код Пећи дана 24.06.2010. године у вези извршеног кривичног дела. Значи 24.06.2010. године. То су те фотографије.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ако дозволите судија, дакле апсолутно је такав доказ неприхватљив значи за било коју чињеницу, јер за тих 10 година се Ћушка извесно променила, јер ако смо видели судија да су претходни оптужени, дакле Корићанин, је сликао 2007. године срушене куће, значи било је сигурно и новоизграђених кућа, како онда очекујете од мог оптуженог који је један пут био под врло стресном ситуацијом у том селу, да било шта каже о томе, мислим ја заиста не видим апсолутно сврху приказивања и ове скице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ове фотографије, не знам због чега такво негодовање обзиром да је он те фотографије већ гледао у истрази.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Па судија јесмо то видели у истрази, али ја зато и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ гледао 25.08. и тада је човек сам рекао ово овде не могу да се снађем, ово су нове куће и тако даље.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Тим пре, значи зашто бисмо губили време уопште ради извођења тог доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте викати, управо и питам тужиоца шта од овога поново да погледа и шта поново да се изјасни обзиром да је то све гледао без оваквих примедби, али и сам је навео овде су неке нове куће и тако даље. Ево сад ћу вам рећи на којој страни

транскрипта, само да нађем, значи то сте исто показали тужиоче, шта сада поново од тих слика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пише овде у ауторизацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта поново тужиоче питам Вас. Тужиоче укључите микрофон, немојте разговарати са господином Петронијевићем без микрофона, него мени реците, шта од ових фотографија које су већ приказане у истрази. Додајте му. Седите молим Вас да погледате албум, седите па ћете да погледате албум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У албуму стоје куће које су из 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте то, то онда да покажемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То пише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите браниоче. Оптужени немојте разговарати. Кажите шта треба.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Одбрану прво занима извор, заступник јавне оптужбе је поменуо реч ауторизација, ја не разумем ту реч, који је извор и ко је начинио ове фотографије, по чијем налогу и да ли је сарадња како сам чуо дирекција, ради се о некој дирекцији, да ли постоји званична сарадња између државних тела Републике Србије са тим телом које је начинило фотографије и да ли се то уопште може извести као доказ у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу добро. Седите молим Вас. Тужиоче колико Вам времена треба да погледате и да се определите. Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (Бранилац опт. Сокића) Ако се тужилац није спремио за данашњи претрес то је ствар за вишег тужиоца, али сматрам да би председник већа на то требало да укаже заступнику јавне тужбе. То је мој став, не поучавам никога, али мислим да овакво поступање није у реду. Дакле питање која је почео да поставља и начин на који је почео да поставља питања, непримерени су ни људском поступању ни ЗКП-у, а сада ово што губимо време од целих, ја не знам колико ће трајати док тужилац нађе, сматрам да суд то не сме да дозволи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче јесу истекле две секунде да питају браниоци, па да Ви накнадно поставите питање, немојте нас задржавати све. Је ли чујете тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево готов сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте браниоче сада Ви, тужилац ће накнадно када погледа ово, накнадно може увек да постави питања, паузу нећемо правити данас рекла сам вам радимо краће. Значи то сте чули још јуче у том смислу очекујем да се сви тако и понашате.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Дакле прво питање за мог браника би било следеће, ако дозволите директно или ћемо преко већа. Може директно, хвала. Дакле, господине Сокићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу видите све на монитору.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На монитору пратите ситуацију, на монитору.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли сте Ви смишљено и вољно се пријавили у наводну јединицу «Шакали» или јединицу која се звала «Шакали», да ли сте смишљено баш ишли у ту групу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како је дошло до тога да се нађете на Косову? Укратко.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па пребачен сам из друге јединице, пребачен сам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле овако, ајде у време бомбардовања, дакле почетак бомбардовања где сте се налазили, где сте живели?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Био сам у Жегри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Где то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У Жегри код Гњилана.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Дакле, зато што у оптужници пише дакле да су сви оптужени се добровољно придружили јединици «Шакали», којој сте се организацији Ви добровољно придружили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сам браниоче, на почетку је рекао сам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле којој сте се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекао је сам браниоче, немојте поентирати, значи рекао је сам на почетку где се пријавио, где је мобилисан и где је упућен, како је упућен. Оптужени, оптужени да Вас питам, оптужени.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу окрените се напред, гледајте овде преко монитора свог браниоца, окрените се овде одговарајте овде.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пријавио сам се у Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, већ сте рекли да сте се пријавили у Нови Сад, отишли у Жегру, из Жегре дошли у Пећ, то сте све рекли.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите. Је ли Ви постављате питања, Кастратовићу нешто није уреду?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Постављам судија али ја морам да формулишем питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете док не направимо паузу, не можете излазити.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ево овако, за сада немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Тужилац је у међувремену доставио да се погледају 15, 16, 17, 21, 25, 26, 27, 28, 34, 35, 41, 42, 47 и 48.

На предлог тужиоца преко документ камере разгледају се фотографије прво 15, 16 и 17 из овог фотоалбума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само још нешто, када покажете фотографију оптужени треба да каже да ли је стајао поред тог објекта и да ли препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте везано за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да питате, дакле да ли препознаје тај објект који је на фотографији и да ли је ту стајао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има их доста да не би стално постављао исто питање гласи овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели, тужилац тражи да погледате ове побројане фотографије и да кажете да ли то препознајете и да ли сте можда ту стајали?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само прочитајте доле ако Вам није тешко, фотографија 15.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не, стајао сам, нисам стајао и то је то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ова фотографија?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Број 16, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо 17.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Број 17 нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21, 25 и 26. Не, не.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не. Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21 Вам је непознато. 25?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте молим Вас увек је број испод слике?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: 25. Не 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не види се ништа. 27 не. 28 не. 34 не. Не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35 шта је ово?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не види се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не видите ништа.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Е сада видим, 35 не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта не, јесте били Ви?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато ово?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, не знам ни шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 41?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је унутрашњост објекта, је ли видите куће неке?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Видим унутрашњу собу, али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, јесте били Ви?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова 42?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не. 47 не, непознато. 48 не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам везано за ако Ваш бранилац, имате питања господине Крстићу? Не. Везано за Богићевић Бобана за кога кажете да је одвезао аутомобил, да ли сте га Ви тога дана видели, да ли је он са Вама кренуо у акцију из Пећи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Он је са нама дошао само до села, где се Мртви зауставио са ципом, из дворишта је Мртви узео неки ауто БМВ не знам које боје, да ли је црне или црвене и наредио је Богићевићу Бобану да отера ауто за Пећ, а где га је отерао то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али пошао је са Вама из Пећи или није пошао са Вама?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пошао је али се вратио одмах из Пећи, из Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада када сте кренули у ту акцију у село Ћушка, да ли сте Ви тада знали да је на неких месец дана или неко краће време пре тога, у сваком случају у претходном месецу вршен претрес у том селу и одузето оружје?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам нико није рекао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нико ми није рекао, то ми је била прва акција, иначе нисам ни знао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за Богићевић Бобана морам да Вам кажем да он каже заиста да је одвезао аутомобил, али каже да је аутомобил одвезао можда некад раније, он није сигуран да је то 14. маја, можда је то било раније?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, пошто само сам 14. маја био у село Ћушка и ни у које друго село нисам био. Био сам Дашиновац, нисам видео пар кућа тамо, у Дашиновцу највероватније разбацано је село и није било малтене ниједне куће, било је пар кућа. Биле спаљене куће, ту

је била војска, млада војска, резервни тај састав, полиција новосадска је била, ту је била стационирана сва војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Пећи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не у Дашиновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дашиновцу, добро, а кажите ми за Кастратовића кажете сигурни сте да је отишао у своје село.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Знате шта, да је био нисам сигуран да је отишао у село, само знам да није био са нама, а тата му је тад био болестан, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кренуо са вама из Пећи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кренуо је са нама, али одвојио се, у Ћушки није био сигурно, ја би га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се одвојио?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам где се одвојио али није био у Ћушки сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има неко одвајање пре села Ћушка на путу том или не?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да вам кажем пошто не познам тај терен, први пут сам дошао за Ћушку, јер ја из Пећи нигде друго нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте код истражног судије да сте 12. маја ступили у јединицу, сада овде кажете да је то било између 01. и 10. маја?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па био сам једно време сам био код Топлице у резервном саставу, тамо сам био код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у војсци? Резервни састав војске?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, резервни састав ТО. Био сам код њих давао једно време стражу, после сам био на положају и био десетак дана код њега и после сам пребачен вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је пребацио?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па Мртви је наишао један дан и тражио је ако има вишка бораца да му се доделе борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам се пребацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је пребацио?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па Топлица ме пребацио, није могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, јесте добили неки упут преко војне књижице или нешто писмено или Вам је рекао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам имао војну књижицу пошто ја сам страни држављанин, ја сам имао само пасош из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Вам је рекао Топлица онда да идете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па питао ме да ли би прешао у другу јединицу, ми смо ту били на положајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били заједно Топлица и Мртви?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заједно били код Вас тад Топлица и Мртви када Вас је питао Топлица, или је био само Топлица?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па јесте био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: На положај да обиђе војску највероватније. Ја сам сутридан прешао код Мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли су дошли заједно Топлица и Мртви или само Топлица Вас питао?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мртви је наишао, није био на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чула због кашљања, зато.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није био на положају Мртви, пребачени смо ја и овај Вук и још један Босанац, нас тројица Босанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Вас је питао Топлица, то Вас питам, да ли су заједно дошли или је сам Топлица дошао, разумете, само Вас то питам?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Топлица је мени сам рекао после је Мртви дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је Топлица тада рекао о каквом се оделењу ради или воду или чему, како је то назвао? Мислим не мислим на овај назив који овде фигурира у овом поступку, него да ли је рекао који је тип те јединице, извиђачи или нека полиција или не знам оперативци?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени је речено да је то интервентни вод 177. интервентни вод. Тога се добро сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте одмах упознали све чланове тог вода или касније?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нису сви ни били вероватно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико дана је била акција у селу Ћушка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па кад смо се вратили, али прво смо ишли за Кошаре, тамо су нас пресрели терористи, један возач је погинуо, то сам већ рекао и двојица теже повређени. Вратили смо се, одморили се ваљда дан, два и ишли смо за Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се упознали са Кастратовићем?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па са њим сам се упознао када сам дошао у јединицу, чини ми се да је он био у команди тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тога првог дана?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па да. Одмах сам давао стражу ту око команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте пребачени код Мртвог или ових претходних дана када сте били у резервном саставу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Када сам пребачен код Мртвог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пребачени код Мртвог. Кога сте тад још упознали?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам ја њих тад пуно упознао, ја сам њих после упознао кроз причу је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато Вас и питам како то да тако знате поуздано да Кастратовић Славиша није ишао са Вама тога дана у село Ћушка, а били сте свега 2 дана у јединици, да ли сте се Ви са њим нешто посебно зближили у та два дана?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па што се не би здружио са човеком који ми је малтене спасио живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је спасио живот?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па у команди, у кући тој где смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад је Мртви кренуо, не могу да се сетим тачно када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Ћушке или после?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Када је Мртви кренуо на мене да ме нападне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после Ћушке?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после Ћушке?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Ћушке?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико сте онда били ту код Мртвог у јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Код Мртвог сам био кажем вам сад не знам тачно датум, то је сад сам дошао, ја вам кажем да сам дошао у Пећ сам дошао, био сам 30-35 дана тамо, значи могао сам доћи негде око 01. маја, 25. априла, не могу ја сад тачно да вам кажем датум када је шта било, ја ни овде не знам кад је који датум, да знам шта је било пет, десет година раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, упали смо знате због чега у проблем.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте 12. маја дошли код Мртвог, да је он већ тада Вама угрозио Вам је живот, да Вас је због тога сте се спасили са Кастратовић Славишом.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Од првог дана су они мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте отишли у Ћушку и то све у два дана, ја Вас питам како то може у два дана?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пазите не мора да буде 10. може да буде и 05. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је било раније, па то Вас питам?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па не могу ја да кажем тачно који је датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте се Ви љутили и инсистирали на тим датумима, знате да сте били у Новом Саду па да сте дошли у Жегру, па да су Вас онда пребацили.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То се да провјерити, ја сам дошао преко војске госпођо извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, то сте Ви инсистирали па сте се љутили за те датуме шта је како снимљено и транскриптовано, па Вас зато сад питам значи је ли могуће да је то било раније мало дуже да сте били у тој јединици.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па не, ево ја вам сад могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да рачунате, молим Вас. Немојте да рачунате.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Могу чисто јасно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте да рачунате, ја Вас само питам да ли је могуће према овоме што кажете.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу, нећемо разговарати углас, ја Вам кажем према овоме што кажете да сте 12. маја дошли код Мртваг у јединицу, произилази да је онда, да су неке ствари немогуће.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Али то је вама, станите то је вама овај господин рекао сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао тај господин, господине није ми он рекао ја читам овде шта сте Ви рекли 25. августа, знате. Ја то читам. Иначе тај господин.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам Вама рекао да то није истина, одмах сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим разговарам овде пред Вама иначе не, значи кажете дошао сам у тој јединици сам провео свега ни пун месец дана, непун месец дана, ја сам у ту јединицу дошао негде око 12. ваљда маја и то је то. Значи и са Кастратовићем сте се упознали у сваком случају зато што Вам је спасио живот када је хтео овај Мртви да Вас нападне, је ли тако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па да тако сам, у ствари видео сам га ту, али ваљда тако сам га упознао као човека да је добар човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи било у тој Вашој интервентној групи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па било је негде око 18 до 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте возили неки ауто, обзиром да сте професионални возач?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да сте професионални возач, да ли сте возили неки аутомобил?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, не?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па возио обично Мртви, возио његов кум, шта ја знам, возио је неки Шуми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај Шуми?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја мислим да се зове Милојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Милојко?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Милојко Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само има ту неко име Николић Милојко па зато закључујем иначе ништа друго. Хтела сам да вас питам због тога да ли је Мртви, да ли сте видели да иде у команду, да ли сте га можда возили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао у команду код Топлице Миладиновића?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја са Мртвим нисам нигде ишао једино у село Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, је ли чујете шта Вас питам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Небојша Минић Мртви ишао у команду код Топлице Миладиновића?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је када је довезао аутомобил Богићевић добио неку војни троугао који је ставио на шофершајбну и иза тога возио тај БМВ по граду?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли је, нисам Вас разумио извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Бобан Богићевић довезао БМВ, да ли је добио неки троугао он или Небојша Минић, ставио га на шофершајбну и возио по граду?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам то сам чуо из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ја за троуглове ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте тамо видели?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми откуд знате да са Вама нису били у акцији Корићанин браћа и Цветковић Звонимир?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па да знам рекао би одмах прије него што смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се упознали?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде када сте ухапшени?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брновић да ли њега знате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Исто њега не знам, њега сам упознао тамо једном сам га видео на ходнику док сам био у ЦЗ и тако су ми рекли да је он за ратни злочин за село Ћушка, ја сам рекао да није са нама тада био 14. мај пошто се ми теретимо за 14. мај, шта је било прије не знам те људе стварно, а знам сигурно да нису били са нама тамо. Нити је са нама била нека полиција, нити неки други водови, само смо били нас колико 20 и нико више сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас 20 само тај интервентни вод?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Тог 14. маја није сигурно нико био више, а сад што се ставља неке нешто на терет, ја покушавам тим људима ето да помогнем на било који начин, знам да нису били са нама, а не могу рећи да је био неко са мном ако није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тада био само тај интервентни вод?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда гаравили лице или стављали маске?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гаравили лице или стављали маске?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Били смо намазани бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Били смо намазани маскирним бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао да радите?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па зато тако се иде ваљда у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко носио неку мараму око главе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да се сетим. Мараму да је неко носио не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули ко је Агим Чеку?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте дошли ту на Косово?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Никад, први пут сам чуо кад сам био добио позив овде за сведока за неког Милића, Минића шта знам како се зове, и тада ми је споменуо тај Швеђанин, никад у животу нисам чуо ни за Агима Чеку, ни за неке одавде, то сам чуо одавде из ових списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте тада чули у тој акцији да се тамо?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражи породица његова?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не. Нама је чисто изричито наређено да се налазе терористи у селу, да идемо да претресемо да видимо јесу ли тамо терористи, барем ја тако знам за ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте подељени у две групе, како су иза тога одређене те четири групе за убијање о којима причате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Зато што сам био испод пута, био сам од тих људи што су постројени неких 30 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како од тих људи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Што су постројени били на путу, био сам неких 30 метара удаљен, знам да је било четири групе, значи не може бити двије групе, ставићу главу на пањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте били ни у једној?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били ни у једној од те четири групе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, стајао сам поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у те четири групе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу тачно да знам, знам отприлике ко је био, да је Мртви прву групу ко што сам и рекао на путу поред школе да их је побио највероватније док се чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било људи у свакој од тих група, по један само човек, један је Небојша Минић, други је заштићени сведок?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Био је Мртви вероватно са кумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је кум?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је кум?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Знам да му је кум, не знам му имена. Онда вамо доле сам рекао господину истражном да исправи то али изгледа да није исправио, био сам рекао да је Обрадовић, ту сам побркао, јербо Млађо је био, и онда је он рекао лако ћемо са тим, али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није Обрадовић био него Млађа?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Млађа, Млађо тако се некако зове, није, пошто сам видео по сликама да су слични неђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био са њим?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу да, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Вамо је био у трећој групи је сам био овај из Билећа овај Вук и четврта група је било већ зна се ко је, рекао сам да не говорим, ако хоћете ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је са Вуком, а ко је са овим сведоком «ПС» у групи?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Са сведоком «ПС» је био, био овај из Републике Српске овај Пеђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Вуком?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Са Вуком је, овај Вук је био сам. Било је њих 10, он је њих спровео доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остала је једна група у којој је био један човек је ли?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постојала је једна група у којој је био један човек Вук?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте пошто сам ја био доле крај куће где је он увео те људе и да их је побио и значи постојала је једна група где је био један човек, сигурно је постојало али то се нешто друго хоће нама ставити на терет, то је ајде да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро за сада. Да? За сада ја сам ионако завршила. Изволите. Опет нисте укључили.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (Бранилац опт. Абдулаха Сокића) Хвала. Само једно разјашњење судија, очигледно је да када се говори о четири групе да се у једном тренутку мисли на групе које су ушле у село, односно тада су биле да ли две ако ја добро разумем, а да се истовремено када се говори о групама убијених, ја се извињавам, ако је нешто смешно заиста ја се трудим да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Мени се учинило да ми се смејете, искрен да будем. Извините ако сам стекао погрешан утисак. Дакле овако само треба направити разлику између тога око група самих ових наводних «Шакала» и група Албанаца који су убијени мислим јер, мислим да није мој браћеник добро схватио Ваше питање, а поготово последња два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви да му објасните.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја нећу да му објасним ништа. Ја ћу сада да питам следеће, господине Сокићу да ли је Небојша Минић имао било какав чин у тој јединици, је ли имао неку ознаку у чиновима?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја колико знам није.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је постојала могућност да Ви или било ко други из групе одбијете неко његово наређење?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како би се у таквим случајевима поступало са онима који одбијају наређења?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Богами ја кад био одбио наређење ја мислим да би једва чекао да ме скину.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли се десило, односно Ви сте рекли већ да сте имали непријатности с обзиром на своју верску припадност, да ли се десило да сте били приморавани на промену вероисповести на неки начин?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесам у село Партеш ког Гњилана.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли бисте били љубазни да објасните то мало како се то десило и зашто?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па били смо на положају тамо док сам био на положају у Жегри, окружења неки 50 километара то је близу Клине, има једно село Партеш зове се ту сам био са неком јединицом из Новог Сада, чак се не сећам ни имена ниједног, и ту ме један, наговорили су ме уствари преко ноћи.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како су Вас то наговорили, не разумем?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па наговорили ми да се прекрстим да не будем Муслиман, да ћу боље проћи као Србин и тако. Сутридан смо отишли у цркву у Партешу, православну цркву, тамо сам се прекрстио у Бошка што дан данас имам ту крштеницу, али ми је крштеница кући у Босни.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ко је био кум?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кум ми је био Дунђер Синиша.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Још само једно питање, да ли сте 14. маја у Ћушки убили Албанца, једног, двојицу, тројицу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам убио ниједног јербо ја нисам ишао да убијам сељаке, ја сам ишао да се борим за Југославију, значи где сам служио војску, ја сам био на граници, ја да сам хтео убијати сељаке ја би ишао у Босни па би тамо ратовао и убијао сељаке.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, и још само једно питање да ли сте сами или са другима смишљено давали подршку и додатно самопоуздање Небојши Минићу и осталима којих се тиче приликом извршења ратних злочина?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви тога дана видели неке, је ли неко пуцао на Вас?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пуцао неко на Вас у том селу тога дана?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па чули су се пуцњеви из далека, откуд ја знам ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је у том селу са неког места, из неке куће, штале и другог помоћног објекта пуцао неко на Вас?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сад да Вам кажем госпођо пуцало се на крају села, чула се пуцњава, али не знам одакле, ни ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас, кажете нисам убио ни једног сељака, него нисам на њих ни ишао, ето то Вас зато питам је ли пуцао неког тога дана, је ли било војске неке у селу друге осим ваше?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па највероватније да су били албански терористи док су се они пресвукли, јербо ово је хиљаду посто тачно да је убијено само 10 мјештана, а да су остало били терористи, јербо они се сад пресвуку и они су цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јербо то нису један пут радили, радили су хиљаду пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад тога дана Вас питам, не за Дашиновце, него за Ћушку Вас питам?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ма свагдје су то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поднет извештај је ли знате да ли је поднет извештај команданту Топлици Миладиновићу о овој акцији?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам Вас разумио опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је Топлици Миладиновићу поднет извештај о овој акцији?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, а откуд знате да није?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па није био тамо, из чисто тог разлога мислим да није зато што није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где није био?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па није био у Ћушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте се вратили у Пећ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам га видио ја, ја Топлицу можда сам видио све скупа два пута, ово је трећи пут да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Мени да га је неко показао ја га не би препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци да ли имају питања? Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића) Господине Сокићу говорили сте сада о првој акцији да

сте били на неком положају, можете ли да се сетите где је то било након доласка у Пећ?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Дашиновац.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где у?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У Дашиновцу били смо на положају.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дашиновцу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете да је Топлица Миладиновић Вас питао нешто да ли хоће неко да иде у неку другу јединицу и тако даље и тако даље, је ли то ту било на том положају?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, није то, то је било вамо, не знам како се зове то, то је одмах поред Пећи када сам био код Топлице, разумијеш, то је одмах поред Пећи, на периферији Пећи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли одмах након тога кренули ка граници, односно ка Кошарама?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад сам дошао код Мртвог ја мислим други дан смо кренули на Кошаре.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли дозвољавате могућност да је питање Топлице Миладиновића било усмерено у смислу ко хоће да иде на Кошаре или на границу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или у другу јединицу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ништа није било, ништа није било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само овај ја како сам чуо да је Мртвом недостајало бораца и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, већ сте рекли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле два дана након доласка крећете на Кошаре и догађа се тај напад?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је један погинуо возач, два рањена, заједно са ви.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, један погинуо, два теже рањена и ми се после враћамо за Пећ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сем Топлице Миладиновића да ли евентуално знате било ког официра из команде јединице?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам. Не могу да се сјетим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате капетана Љумовића можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако каже не зна, онда немојте га питати, не није рекао да не може да сети, рекао је не знам. Немојте питати више.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Рекао сам не знам, не могу да се сјетим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам прочитати нека имена да ли Вам нешто значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати ако каже не зна. Каже не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немојте ми забрањивати, забога милога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу да Вам забрањујем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да ускраћујете одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју, како, ако човек каже да не зна ни једно ни другог, онда је немогуће.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам прочитати пет имена, Ви реците да ли их знате или не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, не, ја Вам одбијам да читате имена неке ко каже да не зна. Тужиоче немојте викати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули за неко од ових имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, да ли сте чули за неко од ових?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Када?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тада у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од ових имена везујете за Ваш боравак у Пећи у току бомбардовања 1999. године.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан прве класе Љумовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читајте па нека Вас он заустави.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не могу се сјетити.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поповић капетан?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Непознат.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Перић поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу читајте, а нека Вас он заустави када се сети.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ђекић поручник. Оташевић водник?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Оташевић, Оташевић је ли?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Тога познам, познато ми је презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам одакле, ја мислим тамо када сам био на положају у једном селу када сам још био код Топлице, Оташевић некако ми мало познато то презиме. Код њега су били највероватније ови Босанци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ћирковић поручник. Јевтић поручник. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Оташевић ми је мало познато, а ово остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико још има питања обзиром да значи истиче нам време за данас? Изволите. Враћамо иначе преко судске страже Вељку Корићанину овај албум молим вас, који смо у међувремену фотокопирали. Ево изволите. Изволите господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: (Бранилац опт. Видоја Корићанина и Вељка Корићанина) Ако може сад протоком од ових 11 година оптужени Сокић Абдулах да нам каже да ли је приликом одласка у село Ћушка где се десио овај сукоб, да ли Вам је било потребно да би могли да уђете у село и да се крећете самим селом, да ли вам је била потребна помоћ од стране других лица који би вас упућивали улицом том и том, или улицом том и том или тако то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ја сам ишао за борцима, шта ће нама помоћ, без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пита је ли потребна била помоћ локалног становништва, мештана који знају где је која кућа?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није било никога од мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Како тужилац каже да јесте. Добро. Хвала.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нико од мештана није изашао да нам каже иди тамо иди вамо, нама је био командир Минић Небојша и нико више. Добро. Господин Радивојевић изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, пошто истиче нам време, а ја знам да ће пуномоћници оштећених одузети време и ја после нећу доћи на ред. Ја морам да искористим немам питања за господина Сокића уопште, моји поднесци од 28.08.2010. и 25.11.2010. године са предлозима за извођење доказа и следећа ствар, оно што знају пуномоћници оштећених и што зна тужилац, предмет ХПQ, Окружног суда у Пећи, ХПQ бр.142/00 против господина Веселина Бешевића, да се прибаве у списе овога предмета зато што ћемо из тога видети да они сведоци који су саслушани у току истраге, сасвим другу причу причају пред тим судом, а сасвим другу овде. Због тога предлажем да се против мог клијента притвор укине, досада нико га није препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али нисмо код предлога. Дајте да исцрпимо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што ћете Ви прекинути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана није завршила.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите. Ви ћете прекинути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу дајте молим Вас да завршимо са овим делом поступка да идемо неким редом. Да ли остали оптужени, остали браниоци и оптужени имају питања за оптуженог

Сокића? Изволите господине Топлице, изволите господине Поповићу реците.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само секунд ако може, морам у ВЦ ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо да одредимо паузу и на овај начин ћемо завршити за данас, ја сам Вас и јуче замолила да данас радимо сем уколико не видите да ћемо у неких наредних 15 минута завршити.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само на брзину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, питам браниоце, питам оптужене, питам пуномоћнике.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да су и други оптужени сугерисали да хоће да иду до тоалета. Ми ћемо сада да одредимо паузу. Видећу да ли има могућности да радимо дуже, видимо се за 10 минута.

За овим суд одређује паузу у трајању од 10 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу. Каква је ситуација сада са осталим. Тужиоче? Са преосталим који имају питања обзиром да смо остали, седите ако хоћете, обзиром да смо остали дуже, требало је да радимо до 5, каква је ситуација колико још има питања оптужени Миладиновић, оптужени Поповић? Шта, јављају се да немају питања. Добро.

Опт. Поповић изјављује да би имао питања само везано за скицу, а да сматра да скица није тачна, па због тога неће постављати питања. А опт. Миладиновић изјављује да је за сада одустао од постављања питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пуномоћници имају питања и колико тога има? Дакле само нам реците због времена у коме смо, можемо свакако следећи пут да наставимо само да знамо и да имамо времена и за предлоге.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја немам пуно питања, једно два питања само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Господине Сокићу Ви сте рекли да сте видели када је Мртви извршио стрељање неких одређени број људи, да ли знате да нам кажете је ли то он уради на отвореном или негде унутра у неком унутрашњем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објекту?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Унутар објекта неког?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само мала исправка ја нисам рекао да сам видео, само сам рекао да је Мртви одвео одређену групу људи у улицу, значи нисам видео када их је побио, само се чула пуцњава, он и његов кум, значи нисам видео, то је било у улици поред школе.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Где се чула та пуцњава?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У улици поред школе.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: У улици поред школе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Поред школе, значи није испред школе, него десно има једна улица.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А добро, да ли бисте Ви могли да нам опишете тај објект школе, јер је и на истрази је било мало разлика између мене и Вас да је око те школе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Могу, није проблем никакав, школу сам добро запамтио. Знам када уђете сада са сеоског пута уђете у двориште школе са десне стране вам је школа, значи уђете десно ту се налази школа, а сад како стоји зграда то је приземна.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли то већа или мања зграда школе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте да вам каже.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Већа школа само што је приземна, већа школа, значи иде на «Ј» како уђете у двориште има ту сада па се протеже овамо, то иде на «Ј» и ту је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латинично «Ј» је ли тако?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латинично слово «Ј»?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад долазите са пута идете, одмах има ваљда једно одељење, па се протеже.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли та школа код сеоског пута или код главног пута што иде за Приштину?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, на сеоском путу, главном сеоском путу. Не пут Приштина-Пећ, већ на сеоском путу, од сеоског пута нема ни 50 метара.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Господине Сокићу, то се није десило код школе него се десило на другом месту.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, добро код вас, али код мене се десило овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли вама неко рекао да је то школа или ви мислите да је то школа или је писало?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нико ми није реко јер видио сам својим очима да је то школа, значи нико ми није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И кад сам ја упито где је школа на скици после ми је господин показао отприлике ту је школа јел.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И он је то ту, чули сте ту пуцњаву поред школе ту је ли тако?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад смо ми дошли из Пећи тим сеоским путем то прије школе има пут десно, јер «Мртви» је значи прије школе у тај пут десно одвео једну групу и побио са овим овим својим кумом.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Кандић, колико ви? Само микрофон искључите. Колико ви имате?

НАТАША КАНДИЋ: Ево само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте на почетку да нисте били, нисте баш сигурни да је Срећко Поповић био са вама на почетку, да је дошао са вама, а онда после тога кажете кад сте кренули он је напред испред групе. Сад питање, да ли је Срећко Поповић дошао са вама у ципу или у истом ципу или у другом?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја уопште нисам реко, Поповић Срећко није био са нама.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ја само питам да ли је? Ви кажете сада.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте био са нама.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. То је то питање само то да разјаснимо и питање да ли је после кад сте се вратили у Пећ, да ли је командир те ваше јединице «Мртви» да ли је одржао неки састанак, да ли је било говора о томе шта, реферисање о томе шта се догодило у Ћушки?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Није, ја нисам присуствовао, и ако је био неки састанак ја томе нисам присуствовао, значи ја не знам да ли је био састанак или није.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се причало међу вама шта се догодило?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, слабо се о томе и прича.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта имам ја да причам о томе без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли ви имате нешто још да кажете?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Имам да кажем да нисам крив, шта друго да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још има питања за оптуженог?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Никог нисам убио, нити сам кога опљачко, био сам добровољац из Новог Сада, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још има питања за оптуженог? Не. Вратите се молим вас на место тамо за оптужене. Искључите микрофон. Господо, следећи наши термини су 24. и 25.јануар опет поподне, опет

иста ова судница. Реците господине Радивојевићу, ви сте мало пре почели са изношењем предлога, ваш је предлог онај. Господине Радивојевићу, ваше писмене предлоге доставили смо тужиоцу, поступили затим по њима, обзиром да је тужилац сагласан са тим и то ћемо све када буде стигло овде да изведемо као доказ. То су ваши поднесци. Изволите сада наставите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Пошто смо саслушали све окривљене, пошто нема ниједан директан доказ против мог оптуженог, ја предлажем да веће донесе одлуку о укидању притвора против мог клијента, без обзира на тачку 5. За тачку 5 је потребна основана сумња, овде немамо основане сумње. Ја вас молим да одлучите о томе, ја знам да долази субота, недеља, ја знам да сте ви уморни, верујем у то, а у погледу ових доказа посебно да би отишло у записник јер мало прије није отишло у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се снима, тај ваш предлог за спис.

АДВ.МАРИЈА РАДУЛОВИЋ: Мало прије није, за спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, снимљено је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није, нисам био укључио микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте господине Радивојевићу, немојте понављати, па пратим ја. Пратим ја да ли сте укључили микрофон.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала вам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим господин Огњановић.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па то ћете ви тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, искључите сада микрофон.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Поштоване судије и сви присутни ја ћу у име одбране окривљеног Цветковић Звонимира изнети кратко због цајтунга предлог да се мом, односно нашем брањенику на данашњем главном претресу укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта није у реду?

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Дакле, учинило ми се. Поред неспорне чињенице кумулативности два елемента, дакле оног који је апсолутно неспоран а то је да је за ово кривично дело прописана казна затвора у трајању дужем од 10 година и особитих околности морам да кажем у најкраћем само да сваки ратни злочин јесте особит и врло својеврстан као кривично дело и да се код особитих околности које морају бити кумулиране са прописаном казном у сваком случају исцрпљује биће кривичног дела које се мом брањенику ставља на терет. Бићу уско исфокусиран на основ за продужење притвора како је то учињено решењем КВ Већа овог суда 87/2010. Из тог разлога сматрам да таква врста кумулације у овом случају не постоји јер нема основаности за даље продужење притвора када је у питању окривљени Цветковић

Звонимир за даље задржавање у притвору. Како се овај предлог за укидање притвора не би претворио у завршну реч, што свакако није моја жеља и није примерено, ја морам да кажем само две ствари. Ми нисмо у фази доказног поступка извођења доказа али свакако да из аспекта мога брањеника сваки исказ дат од стране других окривљених на одређени начин и на један врло специфичан начин доказ који врло фрагантно и врло транспарентно говори о чињеници да он нити је био војни обвезник, нити је био припадник било какве званичне или паравојне формације или полиције, нити да је био присутан 14.маја у селу Ћушка када је овај ратни злочин извршен. Једини евентуални доказ који би могао и који по ставу Тужилаштва и везује мога брањеника за ово кривично дело јесте изјава сведока Лирије Гаши. Ја нећу да се упуштам у анализу тог доказа сада, морам само да скренем пажу већу молим да то цените приликом доношења одлуке исказ Лирије Гаши је директно у супротности са исказом сведока Ред Кељмендија који је једини преживели члан групе за коју се тврди оптужницом да је у егzekуцији те групе учествовао Звонимир Цветковић. Тај човек је врло детаљно приступио радњи препознавања и није препознао човека који се зове Звонимир Цветковић, под један. Под два, исказ Лирије Гаши је у директној контрадикцији са исказом њеног супруга Садика Гашија који тврди да је он са својом породицом пре сукоба односно пре инцидента у Ћушкој напустио, па дакле и са својом женом своју кућу и отишао у Луг шуму која је удаљена неколико стотина метара од Ћушке, што се не уклапа у исказ његове супруге Лирије Гаши и најзад Лирије Гаши као сведок који терети мога брањеника и везује га за ово кривично дело тврди, наиме везује мога брањеника за извршење овог дела са господином Срећком Поповићем. Оптужницом се моме брањенику ставља да је он кривично дело извршио са сасвим другим лицима. Дакле нити са Срећком Поповићем, нити са било ким није извршио кривично дело, није био присутан у релевантно време у селу Ћушка дакле на лицу места нити је био припадник било какве формације. Ја о здрављу мога клијента нећу да причам о његовом породичном стању, дакле без било какве патетике у том смислу већ је ја мислим сасвим јасно и убеђено и свесно о каквој особи се ради, каквог здравственог стања и каквог породичног стања. Имајући у виду све ово што сам изнео данас ја молим веће да му омогући да се брани, у току поступка брани са слободе, имајући у виду чињеницу да ће овај поступак врло очигледно дуже трајати, имајући у виду његово здравствено стање, породичне прилике и све ово што сам сада изнео. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле искористићу прилику иако се бојим да је узалудан овај мој покушај али када су већ колеге начеле тему укидања

притвора ставио бих овом већу идентичан предлог у погледу мог браћеника. Наиме зашто кажем да је узалудан овај предлог унапред, зато што је он прво страни држављанин и самим тим по некој нажалост устаљеној пракси у оваквим случајевима предлог за укидање притвора пашће у воду и пре него што га изговорим. Међутим, да не бих понављао све што су колеге пре мене рекле јасно је апсолутно да све и једно лице обухваћено овом оптужницом није чак ни основано сумњиво за извршење овако тешких дела каква су у оптужници наведена. Истине ради, правде ради, законитости ради ја бих предложио да ово веће издвоји пет минута свог драгоценог времена како би одлучило о овом предлогу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адвокат Небојша Перовић, бранилац оптуженог сада прво Видоја Корићанина пошто се Видоје први, први је дао исказ на основу навода ове оптужнице. Као адвокат предлажем да се према оптуженом Видоју Корићанину укине притвор из више разлога. Први и основни разлог је, а чињенично стање у списима предмета. Наиме оптужени Видоје Корићанин и у свом исказу који је јуче дао, а и током истражног поступка и сам наводи да не зна што га је оптужио Иса Гаши, а делимично да је мотив зашто је могуће да га је оптужио Иса Гаши. Наравно као што је рекао колега Огњановић не желим да предлог овај за укидање притвора буде завршна реч или било каква оцена доказа али морам указати да једини основ за постојање неке основане сумње су изјаве не једна, него три различите изјаве сведока Исе Гашија који при том није саслушан у истражном поступку. У тим изјавама Исе Гашија, а надовезаћу се на предлог колеге Радивојевића, ево испред мене је сада и четврта изјава Исе Гашија дата 19.јула 2001. године где је међународни судија, ја сад не знам на којем језику је, Биргит Клепш, записичар Жаклин Рајан, сведок Иса Гаши, у поступку против оптуженог Веселина Бешовића, број предмета који је навео колега Радивојевић. Четири изјаве имамо Исе Гашија везано за ово дело које је обухваћено оптужницом Тужилаштва за ратне злочине. Из те четири изјаве не да не произилази да је оптужени Видоје Корићанин урадио ово дело што му се ставља на терет већ управо супротно све те четири изјаве иду у корист оптуженог Видоја Корићанина да није био присутан тог дана. Сада не бих цитирао али кад дођу као докази веће ће само имати у виду и ову четврту изјаву Исе Гашија у којој морам рећи се међународни истражни судија чуди како Иса Гаши у једном тренутку зна, а у другом не зна ко је то починио кривично дело. Даље зашто постоји разлог за укидање притвора Видоју Корићанину, па управо разлог за укидање притвора Видоју Корићанину је и сама оптужница. Из саме оптужнице имамо потпуну површност у утврђивању саме истине, имамо потпуно нетачне и супротстављене

податке са онима што се у истрази на основу захтева који је поднет и решењем истражног судије спроведен. Чак шта више оно на шта смо указали, а што се и у ових пет дана и утврдило основни подаци у погледу Видоја Корићанина нису тачни. Јуче смо сведоци када тужилац пита оптуженог Видоја Корићанина само да разјасни ствар да ли је он припадник ПЈП или припадник Станице полиције Клина, а у ствари то је једно те исто, а при том пишући ту оптужницу тужилац наводи да је Клинчина. Одбрана је мишљења да је у питању крајња површност као и приликом оцене изведених доказа у истражном поступку да ли је исти учинио кривично дело које јесте. Даље оптужени Видоје Корићанин има уредно пријављено боравиште и запослен је у Министарству унутрашњих послова. Увек је доступан суду, има боравиште у Краљеву и увек ће бити доступан суду, чак шта више у његовом интересу је разјашњење ове кривично правне ствари и скидање мрље са његовог имена да није починио ово што му се ставља на терет. Тачно је да је за ово дело запређена казна преко пет година али је тачно као што је рекао колега Огњановић да се оба услова морају испунити приликом одређивања притвора или продужења притвора по тачки 5, а то је и особито тешке околности. По мишљењу одбране у погледу Видоја Корићанина нису испуњене особито тешке околности јер их нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, уз сво уважавање можемо ли некако да се држимо радног времена.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Може, завршио сам. Даље у погледу Вељка Корићанина предлажем да се и према њему укине притвор из свих ових разлога које сам навео у вези Видоја Корићанина с тим што морам да додам да Вељка Корићанина није препознао ниједан сведок приликом препознавања што је исти навео. Даље исто из самих исказа сведока који исто једини терети Вељка Корићанина је контрадикторност сама коју је данас и оптужени навео у томе да ли је Вељко Корићанин починио ово дело или није, и у погледу Вељка Корићанина могу рећи да му се ставља да је дело извршио с лицима да та иста лица њега не познају, и предлажем да се и према Вељку Корићанину укине притвор. Даље навео бих једну чињеницу са којом сте и ви упознати, а што сам вам и пре почетка главног претреса поднео кроз захтев да се изведе као доказ, а то је да се од војне евиденције Палилула, јер је оптужени Вељко Корићанин једно време живео у Београду, прибави доказ да ли је био мобилисан и стигла је потврда и налази се у предмету да оптужени Вељко Корићанин није био мобилисан у периоду трајања бомбардовања, а ни пре тога што се у потпуности доказује одбрана Вељка Корићанина као тачна и као истинита и посебну околност на коју бих указао је да је у току истраге и трећи брат Миленко Корићанин био обухваћен истрагом и према истом био одређен притвор, а све на основу исказа сведока Исе Гашија.

Међутим у току истраге изведени су докази који у потпуности доказују да Иса Гаши лаже и молим суд да ту посебну околност узме у обзир и данас укине притвор према оптуженом Вељку Корићанину и оптуженом Видоју Корићанину. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Борковићу, изволите.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ево ја ћу јако кратко. Дакле предлагем и ја да се према оптуженом Поповићу Срећку укине притвор. Ово из следећих разлога: оптужени Срећко негира да је починио кривично дело тврди да критичне прилике он лично или по наређењу није ниједно лице лишио живота. Из његове одбране смо закључили јасно да он није човек који би пљачкао, узимао туђу имовину и тако нешто. Он је частан човек. Једини доказ који Срећка терети јесу неки сведоци који су га тобоже препознали да је био на лицу места. Он није спорио да је био на лицу места али нико не тврди да је Срећко лишавао живота. Све док и није довољно средство да се утврди, потврди да је он починио тешко дело ратног злочина или лишио неко лице. Само из тих разлога не постоји основана сумња да је починио дело. Срећко је доступан, Срећко ће се увек одазвати на позиве суда то није спорно, према томе не стоје разлози за притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Као бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића предлагем да се према њему од стране судског већа на данашњем претресу укине притвор. Сматрам да нема законских разлога због којих је њему притвор одређиван поготово продужаван по последњим решењима, то је та чувена и фамозна тачка 5, а не можемо не имати у виду и ово што је до сада урађено у току поступка и ове чињенице које су до сада изведене као доказ на главном претресу макар и кроз одбрану окривљених које су до сада дате. Такође предлагем да се по заменичком пуномоћју у складу са овлашћењима које имам у том правцу да се према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на четвртооптуженог је ли тако?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Четвртооптуженом Бобану Богићевићу укине притвор, посебно кажем имајући у виду све исказе окривљених који су до данашњег дана и до овог момента у односу на њега и евентуалне радње које се њему стављају на терет овде изречене. Ово судија предлагем из два разлога. Први је субјективне природе који се односи на саме окривљене, њихову евентуалну улогу у овоме која је видите каква није у оптужници дата, дакле супротно од онога што је у оптужници, а друго сматрам да током овог поступка нема апсолутно разлога да се пошто пото и по сваку цену људи држе у притвору па се у току поступка проверава да ли су они нешто урадили или не. Ајмо обрнутом логиком, нека буду на слободи па нек се утврди, а ако се

утврди неће они побећи, односно затвор им не гине да су нешто учинили. Једном речју да држава нема довољно пара да се плаћају лагодна решења односно лагодан боравак у притвору окривљених људи. Учините напор да извршите селекцију, сматрам да ће то бити боље и за вођење поступка и вама ће растеретити на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сви браниоци осим Вучића, Шћепановића браниоца оптуженог Брновић Радослава предлажу да се према њиховим клијентима овде оптуженима притвор укине на начин евидентиран аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за, ја сам још питала тужиоца, везано за одлучивање о даљем току поступка да ли ви сматрате да све сведоке треба непосредно саслушати и оштећене или сте неку селекцију извршили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам извршио једну селекцију сведока, па бих предложио да се овде пред судом непосредно саслушају следећи сведоци: Иса Гаши, Реџ Кељменди, Љушај Ерзен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, добићете све ово на транскриптима, немојте се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чеку Хаџи, Лирије Гаши, Гаши Бетим, Гаши Халит, Бериша Хазир, Гаши Муја, Тахир Кељменди. У односу на ове сведоке предлажем да се ови сведоци позову преко Јединице за ратне злочине Тужилаштва ЕУЛЕКС-а са Косова који ће се побринути за превоз сведока и довођење у зграду суда, као и што су радили у току истраге. Такође предлажем да се саслушају Влаховић Борислав и Церовић Радослав за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на тај начин ћемо прво и радити исцрпљујући предлоге из оптужнице. Везано за ове друге сведоке који су саслушани у истрази молим вас одбрана да погледате дакле ко од њих сматрате да треба да буде непосредно саслушан овде на претресу и да се у том смислу следећи пут кад добијете транскрипт са овим списком тужиоца да се изјасните. Обзиром да је дакле за јануар месец предвиђено да радимо два дана за тада ће суд одлучити кога ће да позове, овако мени на први поглед неки свакако делује да су то Реџ Кељменди, Лирија Гаши за неки први дан, и за овај други дан пошто ћемо радити по два сведока, за други дан то ћу још одлучити, а за сада ћемо да се повучемо да одлучимо о предлозима одбране.

За овим се веће повлачи ради одлучивања о предлозима за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле везано за термине о којима смо разговарали остали су они термини, остао је распоред рекла сам вам Реџ Кељменди, остала је Лирија Гаши за тај први дан, за 25. то још нисмо сада одлучили.

Суд је донео

Р Е Ш Е Њ Е

да притвор укине,

Немојте реаговати, немојте скакати молим вас, дакле,

Богићевић Бобану, Цветковић Звонимиру, Корићанин Видоју, Корићанин Вељку уз обавезу да се сви јављају Станицама полиције сваког понедељка између 07 и 08 ујутру у местима где се налазе на адреси овде из списка и то ће стајати у том решењу.

Дакле притвор је тим људима укинут, они сада одмах иду на слободу.

Главни претрес је данас довршен.

Наставиће се 24. и 25.јануара у 14,30 часова у судници бр.2 овога суда.

Довршено у 18,16 часова.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА